

GŁOS POLSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY I LITERACKI.

Cena numeru pojedynczego mrk. 60

Redakcja i Administracja: Piotrkowska 106.
Telefon dzienny 199, telefon nocny 799.

Redaktor, lub jego zastępcę przyjmują wyjątkowo od 5-6 po poł.
Rękopisów nie zamówionych Redakcja nie zwraca.

Dyrekcja Towarzystwa Ubezpieczeń „PRZEZORNOŚĆ”

w WARSZAWIE

podaje do wiadomości, że z dnem 15 lipca b. r. otworzony został w Łodzi przy ul. Sienkiewicza № 6,

Oddział Towarzystwa na Okręg Łódzki

i że Dyrektorem tegoż Oddziału mianowany został przez Dyrekcję

p. Seweryn Rajgrodzki.

Dyrekcja prosi p. p. Ubezpieczonych, w okręgu tym zamieszkałych, aby w sprawach wynikających ze stosunku z Towarzystwem do wymienionego wyżej Oddziału zechcieli się zwracać. 397-1

Elegancka Łódź 576-8

ubiera się tylko u

S. LENKINSKIEGO

PRACOWNIA ubiorów MĘSKICH

specjalność roboty futrzane.

Piotrkowska № 107,

prawa oficyna, 2-le wejście, 2-le piętro

KONCERT Jubileuszowy

Orkiestry Karola Namysłowskiego.

W razie nie pogody zapowiedziany na

dział, koncert odbędzie się, zamiast w

Ogrodzie Żałogowym, o godz. 8 wiecz.

w Sali Filharmonij, Dzielnia 18.

Powróciłem.

Dr. Langbard

Zawadzka 10

od 9-11 i 5-8 wiecz. 374-4

Prof. F. Halpern

wznowił

lekcje wyższej gry fortepianowej.

Sienkiewicza 20.

Od 12-1 i 3-4.

238-3

Dr. ALFRED KORELSKI

adwokat

otworzył kancelarię

przy ul. Piotrkowskiej № 5.

Profesor J. Helman

(Petersburg-Ekaterynodar)

powrócił i wznowił lekcje gry fortepian.

Przyjmuje w niedzielę, poniedziałek, środy,

czwartki od 12-1 i 5-6 i pół.

Konstantynowska 42, m. II.

Dr. KLUKOW

powrócił. 155-4

Właścicielka

Pracowni Kapeluszy Damskich

Kazimiera Wasilewska

wznowiła pracę.

Łódź, ul. Andrzeja 56, m. 9 fr

Czas odnowić

prenumeratę.

PIECYKI PRZENOŚNE

szamotowe poleca w każdej ilości ze składu

Fabryka wyrobów ceramicznych „ZNICZ”,

Wodna 12. Telefon 5-22. 369-1

POSADZKĘ bazaltową

dla fabryk poleca w każdej ilości

Fabryka wyrobów ceramicznych „ZNICZ”,

Wodna 12. Telefon 5-22. 378-1

Bezpłodność haseł.

Rozpoczynająca się w państwie akcja wyborcza zaznaczyła się, jak dotychczas, zacięłą walką o. mandaty w łonie poszczególnych stronnictw. Jest niemal tajemnicą Poliszynela, kto komu w jakim stronnictwie musiał ustąpić miejsca, dlaczego pewne partie polityczne jeszcze swoich list nie ogłosiły, a inne, jak N. P. R. wystąpiły już nawet z częściami publikacją listy państwowej.

Walka wyborcza nabiera w tych warunkach szczególnego charakteru. Stronnictwa polityczne, — decydujące autokratycznie o składzie personalnym list, nie zatroszczyły się dotąd o wyborcę, któremu na razie dyktują czołowe nazwiska swoich liderów. Nazwisko starczy za program. Stronnictwo polityczne jest „samo w sobie” hasłem.

Ale czy tak jest istotnie, czy naprawdę te partie polityczne — bez żadnego niemal wyjątku, — które na płaszczyźnie dzisiejszego sejmiku prowadziły swoją politykę stanową, klasową, lub koteryjną — udowodniły, iż mają prawo wymagać, aby ich sztyld polityczny starczył za program. Z wyjątkiem jedynych bodaj socjalistów polskich, nie było żadnego stronnictwa w sejmie ustawodawczym, któreby prowadziło konsekwentną politykę programową.

Czy w dziedzinie polityki zagranicznej, czy w sferze zagadnień wewnętrznych, — żadne ze stronnictw chłopskich, mieszczańskich, lub zachowaw-

czych nie zachowało czystości linii programowej. Reasumując i rekapitulując najważniejsze uchwały, ustawy i rozporządzenia ustępującego sejmiku, dochodzi się do wniosku, że o zasadniczych postulatach państwowych rozstrzygał przypadek, nastrój, zakulisowe wpływy, lub brak dojrzałości w opanowaniu sytuacji. Ilekroć to razy radykalne stronnictwa chłopskie głosowały razem z prawicą, jakieżż zamęt w umysłach wywoływała sprawa wileńska, lub kwestja Galicji Wschodniej. Sztyldy partyjne, skróty liter na frontonach stronnictw, nie wniosły żadnej orientacji w stosunki sejmowe.

A pięta achillesowa naszego organizmu państwowego, zagaonięcia skarbowo-podatkowe, leżały przez ubiegłe trzy lata odłogiem. Czego nie dokonała wątpliwa inicjatywa kilku ministrów skarbu — to nie zostało zrobione. Najpiękniejsze hasła okazywały się w obliczu tych zagadnień zbiorem słów i zdań, pozbawionych wszelkiego praktycznego znaczenia. Na żądanie każdorazowego rządu, sejm uchwałiał rozmaite ustawy, niejednokrotnie ze sobą sprzeczne, wzajemnie się uchylające, reasumował to, na co jeszcze niedawno znaczną większością wyraził swą zgodę. (Pożyczka przymusowa.

Na całej linii dyletantyzm i programowe partactwo.

Dlatego też pierwsze etapy walki wyborczej, polegające na nominowaniu kandydatów, wy-

wolać muszą protest i zdziwienie. Więc jakto? Jeżeli stronnictwa, jako jednostki prawnopolityczne, występują do agitacji wyborczej, to nazwisko posła jest na razie obojętne. Wyborca chciałby wiedzieć, co dane stronnictwo ze sobą przynosi.

Nie jesteśmy ciekawi wielkich i szczytnych haseł wyborczych. Nasz wiek i nasz czas wykazał dostatecznie bezpłodność wszystkich haseł. Obywatel, oddający swój głos, powinien znać konkretny i szczegółowy program polityczny swojego stronnictwa. Niewątpliwie wszystkie stronnictwa w Polsce — z nieznaczącymi nic wyjątkami — są demokratyczne. Wszystkie pragną powszechnego nauczania, uporządkowania finansów, utrwalenia pokoju i t. p. W imię takich haseł nie można dzisiaj występować do walki politycznej.

Najważniejszym jest nie „co” ale „jak”. Jak uporządkować gospodarkę skarbową państwa, jakimi środkami zdążyć do utrwalenia pokoju, jak przeprowadzić porozumienie z mniejszościami narodowymi w Polsce i t. d.

Wyborcy powinni domagać się wystawienia konkretnych i szczegółowych programów politycznych. Właśnie dlatego, że głosowanie na listy w du-

żym stopniu niezależnia przyszedł posła od jego wyborców, od ich prywatnych interesów i t. d. — właśnie dlatego stronnictwa polityczne zagwarantować winny minimalną linię swej przyszłej polityki sejmowej.

Ale do zrozumienia tych truizmów politycznych u nas jeszcze daleko. Większość stronnictw, licząc się z ciemnotą i analfabetyzmem masy wyborczej, zamiast programów politycznych uprawia politykę ogólnych haseł i najnikczemniejszej demagogii. Taka taktyka ma oczywiście bardzo krótki oddech, a przy wyteżonej agitacji lewicy społecznej może obrócić się przeciw jej autorom.

Radykalna i niezależna opinia miast polskich, wyrażająca element pracy, inteligencji i twórczości, powinna rozwinąć najtroskliwszą czujność i opozycję przeciw propagowaniu ogólnikowych i mocno wyświechtanych haseł. Polsce brak jest konkretnego wysiłku, konkretnego programu pracy, konkretnej organizacji. Wypracowanie i ustalenie takiego programu musi pozostawać w ścisłej łączności ze strukturą gospodarczo-społeczną kraju. Musi mieć orientację demokracji, pracy i radykalizmu polityczno-społecznego. E. Br.

Z naszych wywiadów.

W poselstwie duńskim.
(Rozmowa z p. Arnstedtem).

Pierwszego posła duńskiego w odrodzonej Polsce, Prebena hr. Ahlefeldt-Laurviga, obecnego posła w Londynie, zastąpił od niedawna p. Niels Pieter Arnstedt, który już wręczył listy uwierzytelniające Naczelnikowi państwa.

Nowy poseł duński z całą uprzejmością przyjął specjalnego wysłannika „Głosu Polskiego” w pięknych salonach poselstwa przy ul. Bielańskiej.

Zapytany o swe pierwsze wrażenie z pobytu w Polsce, p. Arnstedt oświadczył co następuje:

— Zdumiony jestem, podziwu godną energią, z jaką naród polski pracuje nad odbudową swej państwowości oraz sztylką, z jaką zdołał naprawić szkody, wyrządzone przez długie lata niewoli i wojny.

Gdy dodam do tego uczucia szczerzej wdzięczności za nader miłe przyjęcie, którego tu doznaję — nie dziw, że wyobrażam sobie moją pracę w Polsce, jako wielką satysfakcję moralną.

Gdy tylko powrócę z urlopu, na który się właśnie wybieram, zabiorę się z całym zapałem do pracy nad zbliżeniem polsko-duńskiego i z całego serca rad będę, gdy wyda ona oczekiwane owoce. Zainteresowanie Polską jest w Danii bardzo znaczne. Niema dnia, abym nie otrzymywał od wybitnych kupców i przemysłowców duńskich zapytań o stosunki na rynkach polskich i to z najrozma-

itszych dziedzin handlu i przemysłu.

Dla przykładu przytoczę Panu dwa listy z dzisiejszej poczty. Oto zapytuje mnie fabryka maszyn do wyrobu obuwi, oraz wytwórnia samochodów i rowerów, czy ich wyroby znalazłyby zbyt w Polsce. Jednocześnie zaś polskie firmy zgłosiły się w ciągu dnia dzisiejszego do mnie z zapytaniem, czy mogłyby nabyć w Danii lecytynę i jak przedstawia się ewentualność importu do Polski masła duńskiego.

A więc zainteresowanie wzajemne jest i pole do pracy bardzo wielkie, tembardziej, że niezmiernie korzystnym dla obu stron byłby wywóz stały węgla, nafty i soli z Polski, wzajemian za co i Danja mogłaby ofiarować swój biały oraz rozmaite maszyny, z których duńskie maszyny do fabryk cementu już są znane w Polsce.

Dodamy, że p. Arnstedt przybywa do nas z Londynu, gdzie był radcą legacyjnym, przedtem zaś zajmował także stanowisko przy poselstwie w Waszyngtonie.

Henryk Liński.

De Valera aresztowany?

LONDYN, 7 września (Pat). — „Times” donosi z Dublina, że o-biega tam pogłoska o aresztowaniu de Valery.

Strejk pracowników poczt i telegrafów.

Strejk pocztowców i telegrafistów trwa i według doniesień telegraficznych objął już znaczną ilość urzędów w państwie, z wyjątkiem wschodnich części Małopolski.

Są widoki, że dzisiaj wznowione będą jeszcze układy w sprawie przerwania strejku. Dowiadujemy się, że ministerium poczty zamierza wydać odezwę do ogółu pracowników, wzywającą do natychmiastowego powrotu pocztowców na stanowiska i załatwienia zataru na drodze polubownej.

Dzisiaj w południe strejkujący pracownicy poczty i telegrafu odbyć mają wiec, dla rozważenia sytuacji, jaka się wytworzyła.

Na głównej poczcie warszawskiej, strzeżonej stale przez oddziały policji, uruchomiono dziś dział sprzedaży znaczków pocztowych oraz przyjmowanie korespondencji poleconej prywatnej. Przy okienkach zasiadli urzędnicy ministerium poczty.

Korespondencja urzędów państwowych załatwana jest bez przerwy przez zmobilizowane dożurnie siły pomocnicze. Telefony międzymiastowe, jak również linie telegraficzne z zagranicą są w dalszym ciągu obsługiwane. W telefonach rządowych zastosowano strejk włoski. Pracownicy załatwiają zlecenia instytucji rządowych, obsługują prasę, jednak zgłoszeń prywatnych nie przyjmują.

Do częściowej obsługi poczty i telegrafu dyrekcja warszawska wezwała „Samopomoc społeczną”. Członkowie SSS. zajmą się roznośzeniem listów i depech, obsługą samochodową w ramach konieczności i szeregiem innych czynności umożliwiających utrzymanie kontaktu z krajem i zagranicą.

Wiec strejkujących.

WARSZAWA, 7 września. (AW) Dnia 7 b.m. w sali muzeum i handlu związek pracowników poczt i telegrafów zwołał wiec, w celu omówienia sytuacji strejkowej. Na wiecu przemawiał również delegat związku zawodowego kolejarzy, który zawiadomił wiecujących, że ZZK. zwrócił się do rządu z żądaniem uwzględnienia postulatów zarówno swoich, jak i pracowników

poczt i telegrafów. Wrazie odmownej odpowiedzi kolejarze zgromadzeni w związku przyłączyli się do akcji strejkującej. Wiceprzewodniczący przyjął rezolucję domagającą się od rządu uwzględnienia ich postulatów, oświadczając, że tylko w tym razie strejk zostanie zakończony. Przyjęto również rezolucję domagającą się wzbronienia S. S. S. wykonywania funkcji strejkujących, ze względu na możliwe szkody wskutek braku fachowców obznajmionych z pracą.

WARSZAWA, 7 września. (AW) Rozpoczęty wczoraj w południe strejk pracowników pocztowych i telegraficznych objął już wszystkie dzienne państwa, prócz wschodniej Małopolski t. j. okręgu lwowskiego i stanisławowskiego. Co do kresów wschodnich niema jeszcze pewnych danych. Głównym punktem spornym jest żądanie zasiłku jednorazowego na miesiąc wrzesień, narażając skarb na emisję wielu miliardów, zaś markę polską na dalszą niżkę.

POZNAN, 7 września. (A. W.) W Poznaniu służba pocztowa przestała działać od 7 b. m. rano całkowicie. Wszystkie urzędy w Poznaniu są zamknięte. Ekspedycja poczty przyjmuje tylko ważne listy urzędowe.

Wśród w godzinach popołudniowych przestała funkcjonować służba telegraficzna, a od czwartku zrana część służby telefonicznej. Służba przy telegrafii pełni w ograniczonym składzie tylko małą część urzędników, którzy nie przyłączyli się do strejku. Urzędnikom tym pomagają siły wojskowe.

Telefony czynne są tylko dla rozmów urzędowych; dotyczy to również rozmów zamiejscowych. Połączenie z Gdańskiem jest zupełnie przerwane.

Wczoraj o godzinie 6-ej rano rozpoczął się w Krakowie strejk pracowników poczty. Wobec tego ruch w urzędach pocztowych jest dziś wstrzymany, obsługiwane są tylko telegramy wojskowe i państwowe, oraz telefony szpitalne, pogotowia, policji i wojska. (AW)

Uzasadnienie stanowiska rządu.

Min Jastrzębski twierdzi, że przyjęcie żądań urzędników zachwiałoby równowagę finansową państwa.

WARSZAWA, 7 września. (Pat). Dziś o godz. 1 w południe odbyła się konferencja w ministerstwie skarbu z przedstawicielami prasy stołecznej, na której p. minister Jastrzębski złożył wyjaśnienia, dla czego rząd zajął tak nieprzejednane stanowisko w sprawie jednorazowej zapomogi dla funkcjonariuszy państwowych. Cały gabinet wogóle traktuje sympatycznie poprawę bytu pracowników państwowych i uważa ją za jedną ze spraw ogromnej wagi, możliwie jaknajszysze załatwienie której to sprawy byłoby bardzo pożądane w interesie państwa. Ministerstwo skarbu przy załatwianiu postulatów funkcjonariuszy poczt i telegrafów posunęło się do ostatecznej granicy, wskazanej sytuacją finansową i gospodarczą państwa. Postulatów wysuniętych przez funkcjonariuszy państwowych, a zmierzających do przyznania im jednorazowej zapomogi w sumie od 150,000 do 300 tysięcy mk. w zależności od stosunków rodzinnych, rząd nie mógł zaspokoić, gdyż akcja zapomogowa żadną miarą nie mogłaby się ograniczyć do funkcjonariuszy państwowych, cywilnych i wojskowych. Wydatek zaś połączony z przyznaniem zapomogi w wysokości, proponowanej przez funkcjonariuszy pocztowych, wyniosłby około 50 miliardów marek, a nawet w razie ograniczenia zapomogi do wysokości jednomiesięcznych poborów, wydatek ten wyrażałby się cyfrą 47 miliardów. Poniesienie tak wielkiego wydatku na jednorazową pomoc przy ogólnym wydatku rocznym na uposażenia funkcjonariuszy państwowych, wynoszącym około 600 miliardów marek, było dla ministerstwa skarbu nie tylko niemożliwym do przyjęcia,

ale też niezgodnym z polityką gospodarczą, wdrożoną przez ministra skarbu. Bezwarunkowo bowiem podkopałoby to stan równowagi, w którym jesteśmy w chwili obecnej i uniemożliwiłoby szeroką akcję dla kontroli sytuacji, którą to kontrolę w tej chwili posiadamy. Tak ogromny jednorazowy wydatek pociąga za sobą zwiększenie emisji banknotów, a z nim wszystkie następstwa, t. j. nową wyżkę drożyzny. Ministerstwo skarbu nie w drodze nowych, nie prowadzących do celów, wydatków na jednorazową zapomogę, ale przez energiczną akcję w kierunku poprawy naszych stosunków gospodarczych pragnie wprowadzić poprawę bytu materialnego pracowników państwowych. Akcję tę zainicjował już minister skarbu na wielką skalę, gdyż na jego wniosek rada ministrów w ubiegłym tygodniu przyznała mu, jako nadzwyczajnemu komisarzowi do walki z drożyzną, kredyt 10 miliardów marek, który ma na celu drogą żywego obrotu artykułów pierwszej potrzeby, wprowadzić sanację naszych stosunków gospodarczych. Niezależnie od tego ministerstwo skarbu planuje wydatną zmianę na korzyść funkcjonariuszy państwowych przez wprowadzenie w życie nowej ustawy z dnia 1-go października r. b. Zmiana polegać będzie na uproszczeniu systemu płac i ustaleniu sprawiedliwej skali uposażeń, zniesieniu pasów drożyznianych, co w rezultacie przyniesie oparcie dotychczasowych uposażeń na słusznych zasadach, oraz jego zwiększenie. Ministerstwo skarbu uczyni wszystko, aby nowa ustawa z dniem 1-go października r. b. mogła wejść w życie.

Kronika przedwyborcza.

Nieporozumienia wyborcze u piastowców.

W stronnictwie P. S. L. Piast w Małopolsce zarysowują się poważne różnice zdań na tle wyborczym. Podobno dotychczasowy wiceprezes Klubu P.S.L. poseł Nawrocki, oraz niektórzy członkowie stronnictwa, jak np. dr. Kuś, Cholewicki i inni, występują z daleko idącą krytyką taktyki stronnictwa.

Wynikły również nieporozumienia na tle ustalenia listy kandydatów do przyszłego sejmiku.

W szczególności ostro zarysowują się różnice w sprawie ustalenia listy państwowej.

P. Marjan Dąbrowski red. „Il. Kurjera Codz.” pomieszczony został na 18-em miejscu listy.

Kandydatura prem. Nowaka.

Wbrew informacjom, jakie się ukazywały w niektórych dziennikach z zupełnym pewnym źródła donoszą, że p. prezydent Nowak nie kandyduje do sejmiku, tylko do senatu.

Dowiadujemy się również, że wiadomość o tem, jakoby dyrektor policji lwowskiej Reinlaender miał zostać wice-ministrem spraw wewnętrznych jest nieprawdziwa.

Przygotowania do wyborów w Łodzi.

Onegdaj odbyło się posiedzenie XIII-ej i XIV-ej okręgowej komisji wyborczej. Ustalono w zupełności skład komisji obwodowych, do których przewodniczącym kom. okręgowej mianował przewodniczących komisji obwodowych; poza tem wyznaczono do tych komisji również po jednym członku z ramienia komisarjatu rządu. Na posiedzeniu komisji XIV-ej ustalono już ostatecznie składy komisji obwodowych powiatu łaskiego.

W myśl otrzymanej instrukcji wybory do sejmiku na miasto Łódź przeprowadzi komisja nr. 13, zaś na Łódź-powiat, Łask i Sieradz komisja nr. 14.

Wybory do senatu na całe województwo łódzkie przeprowadzi komisja okręgowa nr. 14.

Prace w referacie wyborczym nad ustaleniem list wyborców, zarówno do sejmiku, jak i senatu, zostały w dniu wczorajszym ukończone. Spisy te zostaną przesłane jednostronnie komisjom obwodowym, które z dniem jutrzejszym rozpoczną urzędowanie. (bip).

Związki zawodowe a wybory.

W ubiegły poniedziałek w nocy w lokalu okręgowej komisji zw. zawodowych przy ul. Dzielnej 50, w przepelnionej sali, odbyło się ogólne zebranie związku gastronomiczno-hotelowego (kucharzy i kelnerów).

Obrazy zagał przewodniczący zarządu głównego W. Bawarski, którego jednogłośnie wybrano na przewodniczącego zebrania.

Porządek dzienny poświęcony był wyłącznie sprawie wyborów do sejmiku i do senatu.

Sprawę powyższą referował p. Bawarski, dowodząc, iż wobec zbliżających się wyborów do sejmiku, a w związku z tem nadzwyczajnej kompanii endecji, która swym postępowaniem w sejmie dowiodła, iż wroga jest wszelkiemu prawodawstwu robotniczemu, pracownicy gastronomiczno-hotelowi winni wypowiedzieć się komu w przyszłym sejmie powierzyć chęć swoje interesy. Prelegent zapoznał zebranych z poczynionymi przez zarząd główny krokami w akcji wyborczej i oświadczył, iż zdaniem zarządu prawdziwym wyrazicielem klasy robotniczej w sejmie jest polska partja socjalistyczna, wobec czego członkowie związku winni oddać swoje głosy na listę tego stronnictwa. Następnie zabrał głos p. Koźuchowski, który w obszerniej referacji wyjaśnił, jakie winno być stanowisko klasy robotniczej przy obecnych wyborach, dowodząc, że ani jeden głos nie może paść na listę wroga klasie robotniczej. Następnie mowa wyjaśniła działalność P. P. S. w sejmie, oraz postępowanie innych partji politycznych.

W szerokiej dyskusji, która rozwinęła się na temat wyborów, zabierali głos: Fulczyński, Braun, O-

leszczak i inni, podkreślając konieczność solidarności przy oddawaniu głosów na listę PPS. W końcu dyskusji przyjęto następującą rezolucję: „Walne zebranie związku gastronomiczno-hotelowego wyraża podziękowanie zarządowi głównemu za poczynione starania, iyczące się akcji wyborczej. Walne zebranie oświadcza, iż solidarnie głosować będzie z rodzinami na listę PPS. i wzywa wszystkich pracowników gastronomiczno-hotelowych w całej Polsce, aby podporządkowali się powyższej decyzji, wypełniając w ten sposób uchwałę zarządu głównego. Następnie poruszono sprawę wyborów do rady miejskiej i kasy chorych, polecając zarządowi głównemu wystawienie na liście PPS. swych kandydatów, celem przeprowadzenia ich do wymienionych instytucji. Jednogłośnie, wszyscy, postanowili rozpocząć zbieranie składek pieniężnych na akcję wyborczą. (bip).

Praca i płaca.

Przy pracach nad układaniem list wyborczych pracowała przez 10 dni młodzież, przeważnie niezamożna. Przeszło 300 osób pracowało po 10 godzin dziennie w uciążliwych warunkach w sieniach i klatkach schodowej gmachu rady miejskiej.

Obecnie zmudna ta praca została zakończona i zmęczonym pracą oświadczone, iż pieniądze otrzymają dopiero we środę przyszłego tygodnia. Z tego powodu rozgoryczenie panuje wśród pracownej młodzieży.

Kronika polityki polskiej.

Z upoważnienia ministerstwa spraw zagranicznych polski cherger d'affaires w Berlinie dr. Wysocki dn. 7 b. m. wymienił w niemieckim urzędzie spraw zagranicznych dokument ratyfikacyjny dotyczący polsko-niemieckiego układu w przedmiocie aneksji na terenie plebiscytowym Górnego Śląska. Układ ten podpisany był w Opolu dn. 21 czerwca r. b., protokół wymiany został podpisany ze strony polskiej przez dr. Wysockiego, ze strony zaś niemieckiej przez p. Simsona.

Rozpoczęcie rokowań polsko-niemieckich.

DREZNO, 7 września. (Pat) — Dziś o godzinie 4 po południu odbyło się tu plenarne posiedzenie delegacji polskiej i niemieckiej. Minister Stockhammer, witając delegację, wyraził nadzieję, że rokowania doprowadzą do pomyślnego wyniku. Minister Olszowski zaznaczył w odpowiedzi, że przy rokowaniach przedwstępnych, odbytych w Warszawie, obie strony wykazały, że dążą do porozumienia. Jutro rozpoczną się prace komisji tranzytowej, pojutrze archiwalnej. Sprawa not Kriesa będzie omawiana za dwa dni.

Przegląd prasy.

Straszaki przedwyborcze „Dwugroszówki”. — „Kurjer Paranny” o strejku urzędników pocztowych. — „Robotnik” o bledach polityki polskiej względem Czechów.

Endecja czyni gorączkowe przygotowania do przyszłych wyborów i nie pomija żadnego środka, aby przedstawić niebezpieczeństwo, jakie grozi państwu polskiemu ze strony żywiołów nieendekich, a więc ze strony lewicy i ze strony mniejszości narodowych. Utworzenie bloku mniejszości narodowych jest doskonałą wodą na młyn intryg endecji, która stara się uczynić z tego faktu strasaka dla swych ciemnych i nieświadomych wyborców. Szczególnie groźnie wygląda blok mniejszości narodowych na szpaltach „Dwugroszówki”, która stara się wzmóc swym bezkrytycznym czytelnikom, że blok przeprowadzi do sejmiku stu posłów, którzy wraz z lewicą stworzą

„stabe, nieudolne, destrukcyjne rządy, rządy Moraczewskich, Thuguttów i Sliwińskich”. Na czym polega plan żydów i Niemców? „Dwugroszówka” opowiada, iż plan ten polega na tem, że:

- zdezorganizuje się aparat państwowy,
- doprowadzi się do końca dzieła obsadzania stanowisk państwowych Askenazymi,
- wreszcie — będzie można myśleć o likwidacji państwa, które w marzaniach niemiecko-żydowskich nie przestaje być „państwem sezonowym”.

I wszystkie te brednie wypisuje się po to, aby skupić rozproszone i ogłupiałe stado endeków, zapędzić je do urn wyborczych i zachęcić do głosowania na listy endeków. Wątpię jednak, czy metoda straszenia wywrze pożądaną skutek, wobec ostatniej kompromitacji rządów endekich w Polsce.

„Kurjer Poranny” zamieszcza dłuższy artykuł, poświęcony sprawie strejku pocztowców. Dziennik ten przyznaje, że pracownicy państwowi są bardzo źle płatni, jednakże nie powinni oni uciekać się do stosowania ostatecznych środków, jakim jest strejk, gdyż godzą w ten sposób w państwo; i podważają jego fundament. Dlatego też dziennik ten tłumaczy zupełnie słusznie pracownikom państwowym, że:

Ażeby polepszyć los urzędników w tej mierze, w jakiej tego słusznie pragną i do czego mają niewątpliwie prawo, potrzeba sześćdziesięciu miliardów miesięcznie. Jeżeli rząd powiększy o te cyfry liczbę papierowych pieniędzy, stanie przed następstwami olbrzymiej i nie dającej się przewidzieć doniosłości, przed katastrofą niemal, której następstwa natychmiast odczują ogół, a więc także i ci sami, którzy dzięki tej operacji mniemają się znaleźć w lepszym, niż dotychczas stanie. Sama operacja prasy drukarskiej niewiele tu pomoże. Jeśli skutkiem tej operacji urzędnik się przekona, że za płacę, jaką wymarzył, w jeszcze mniejszym stopniu zdola zaspokoić swoje potrzeby, niż za płacę, którą obecnie otrzymuje, tragedia jego nie tylko się nie zmniejszy, ale nawet znacznie zwiększy. Nie idzie wszakże o to, ile kto otrzymuje w cyfrach pieniężnych, ale o to, ile te cyfry są warte i co za nie nabyć można.

W tych warunkach daleko silniejszej byłoby, gdyby wezwanie urzędników, zwrócone do rządu, nie było formułowane w słowach: „daj nam więcej pieniędzy”, lecz w słowach: „spraw, aby pieniądze, które nam dajesz, wystarczały nam na utrzymanie”. A tego rodzaju formuła znaczy „powstrzymaj drożyznę i postaraj się, abyśmy nie podali ofiarą rzeźnika, piekarza, krawca, szewca, kupca, przemyśłowca, pośrednika, producenta rolnego i rozbójnika-paskarza”.

„Robotnik” zajmuje się sprawą polityki polsko-czeskiej, której nowy kurs zarysował się na konferencji ministrów spraw zagranicznych małej ententy i przedstawiciela Polski w Pradze. „Robotnik” występuje ostro przeciwko współdziałaniu Polski z małą ententą, a głównie z Czechami, dla których to współdziałanie jest bardzo wygodne, ale w zamian nic nam nie daje. Przeciwnie, Czechosłowacja prowadzi względem Polski i polaków śląskich politykę wręcz wrogą i przepełnioną złą wolą. To też „Robotnik” twierdzi zupełnie słusznie, że

„Cześć mogą sobie pozwolić na takie traktowanie Polski jedynie dlatego, że polityka polska idzie na rękę Czechom w ich polityce zagranicznej, a z drugiej strony wciąga Czechy do spraw polskich. Zamiast bezpośrednio porozumieć się z ukraińcami Galicji Wschodniej i uwzględnić ich słuszną żądania narodowe, Skirmuntówle wolą zawierać szkodliwy dla Polski układ z Czechami, byle ukraińcom nie nie dać. A kończy się na tem, że ukraińców odpychamy od Polski, że sprawa Galicji Wschodniej bynajmniej nie zatraca swego charakteru międzynarodowego, a cześć coraz bezwzględniej poczynają sobie wobec Polski.

Rząd polski w polityce stosowanej względem Czechów popełnił, i popełnia w dalszym ciągu, cały szereg błędów nie do darowania.

J. u.

Kupujcie bilety skarbowe
BILET SKARBOWY
to rachunek bieżący w kieszeni.

Obrady w Genewie.

Nansen o stanie Europy.

GENEWA, 7 września (Pat) — Na dzisiejszym posiedzeniu zgromadzenia ligi narodów Nansen, przedstawiciel Norwegii, stwierdził, że obdane konferencje nie przyniosły żadnych zmian. Norwegia cierpi bardzo z powodu obecnego kryzysu ekonomicznego, Rosja została zrujnowana przez głód i epidemie, które zagrażają w dalszym

ciągu. Mówca zwraca uwagę zgromadzenia na znaczenie kwestji mniejszości narodowych w Europie środkowej, wreszcie wyraża nadzieję, że komisja dla sprawy redukcji zbrojeń przygotowuje projekt, który będzie przychylnie przyjęty przez poszczególne rządy. Zdaniem mówcy, sprawa rozbrojenia stanowi najpilniejszą pracę ligi narodów.

Min. Chodźko o konferencji sanitarnej.

GENEWA, 7 września (Pat) — W przemówieniu wygłoszonym na środowisku posiedzenia komisji dla spraw techniczno-organizacyjnych, dr. Chodźko poinformował komisję, że program nakreślony przez konferencję sanitarną w Warszawie jest w stanie realizacji, zwłaszcza część tego programu, przewidująca podpisanie serii konwencji między państwami sąsiadującymi. Konferencja warszawska — podkreślił dr. Chodźko — zorganizowana wspólnie przez rząd polski i ligę, jest

typowym przykładem użytecznej współpracy ligi z poszczególnymi rządami i instytucjami międzynarodowymi, których praca organizacyjno-techniczna dostarcza potrzebnych informacji. Po przemówieniu dr. Chodźki przeprowadzono wybory. Do komisji wszedł wice-prezes Brouckere (Belgia) i referent: Rivas-Vicuna (Chili), Adacti (Japonja), Jouvenel (Francja), Ferrari (Włochy), i Holsty (Finlandja).

Wczorajsze przemówienia.

BORDEAUX, 7 września (Pat) — Na wczorajszym posiedzeniu zgromadzenia ligi narodów po przemówieniu Roberta Cecila przemawiał delegat Łotwy, który wystąpił z projektem poprawki, dotyczącej sprawy mniejszości narodowych, delegat Nowej Zelandji, który żądał powołania komisji dla zbadania sprawy niewolnictwa w Afryce i delegat Finlandji Holsty, który poruszył sprawę konfliktu między Finlandją a Rosją o Karele.

porozumienia co do projektu, zamierzającego powiększenie liczby stałych członków rady ligi narodów z 4 na 7. Mała ententa, państwa skandynawskie oraz łacińska Ameryka otrzymałyby po jednym mandacie. W ten sposób mandat Hymansa byłby przedłużony. Kandydatura Benesa zdaje się być pewną.

Węgry a liga narodów.

BUDAPESZT, 7 września (Pat). Appony w dłuższym przemówieniu w izbie oznajmił, że kwestja przyjęcia Węgier do ligi narodów jest coraz pomyślniejsza, ponieważ Węgry zgodziły się na warunki, postawione przez małą ententę, w sprawie rodziny Habsburgów.

Powiększenie członków rady ligi.

PARYŻ, 7 września (Pat) „Petit Parisien” donosi z Genewy: Zdaje się, że doszło do ogólnego

Zdecydowane zwycięstwo Turków.

PARYŻ, 7 września (Pat) — Według doniesienia Havasa z Konstantynopola turcy wzięli pod Uszakiem o niewoli dwóch greckich dowódców armji, 2-ch generałów, 400 oficerów i 10.000 żołnierzy.

KONSTANTYNOPOL, 7 września (Pat) — Havas — Obiega tu pogłoska, że kemaliści wzięli do niewoli naczelnego wodza wojsk greckich Trikupisa.

PARYŻ, 7 września (Pat) — Wiadomości z Konstantynopola donoszą, że wojska kemalistów obsadziły miejscowości Nasilili, Aidin i Sokja. Do 30 nb. m. turcy zdobyli 7 samolotów, 100 samochodów i 127 wialblądów.

LONDYN, 7 września (Pat). — Reuter donosi ze Smyrny, że przybyły tam okręty koalicyjne wojenne, a marynarze francuscy, angielscy i włoscy obstawili magazyny, należące do obywateli rządów. „Times” donosi, że dotychczas nie zaproponowano rozejmu, ponieważ zachodzi obawa, że Turcja, odnosząc zwycięstwa, odmówiłaby przy-

jęcie warunków, a to naraziłoby na szwank autorytet państw koalicyjnych.

LONDYN, 7 września (Pat). — Według doniesień Reutera sytuacja wojsk greckich w Azji Mniejszej polepszyła się. Zmiana w dowództwie wojsk sprawiła dobre wrażenie. Sytuacja na południe od Eski — Szehit uważana jest za pomyślną.

ANGORA, 7 września (Pat) — Z powodu odniesionych zwycięstw prezydent zgromadzenia narodowego otrzymał wiele depesz z życzeniami ze wszystkich stron świata muzułmańskiego.

ADANA, 7 września (Pat) — Pochód Turków naprzód trwa w dalszym ciągu. Kłeska Greków widoczna. Pogłoski o opuszczeniu przez wojska greckie Ala Szekiru potwierdzają się. Oddziały tureckie ukazały się w okolicy Oedemisch, skąd zagrażają odwrotowi armji greckiej.

KONSTANTYNOPOL, 7 września (Pat) — Havas. Władze greckie ewakuowały miejscowości: Bainamatech, Esine, Aiwadje i Bigh.

Interwencja państw sprzymierzonych.

RZYM, 7 września (Pat) — W tutejszych kołach greckich zapewniano, że Anglja powzięła sama inicjatywę interwencji państw sprzymierzonych w sporze grecko-tureckim, która miałaby na celu spowodowanie rozejmu. Grecja nie poczyniła żadnych kroków, ażeby inicjatywę tę spowodować.

Koła greckie wykluczają absolutnie możliwość przyjęcia przez Grecję rozejmu, lub rozpoczęcia rokowań pokojowych z Turcją, jeżeli Turcja wysuwa, jako warunek zwrot Adrianopola oraz część Tur-

cji, położonej na południowy zachód od rzeki Marycy.

Włoskie koła parlamentarne zapatrują się sceptycznie co do skuteczności interwencji mocarstw sprzymierzonych. Według opinji która zdaje się przeważać w tych kołach, Włochy powinny w każdym razie zlikwidować z Grecją sporne kwestje, a z Turcją kwestje wolności handlu w Anatolji, ażeby mieć rozwiązane ręce w Wenecji i móc odegrać rolę pośrednika, jeżeli nie arbitra między sprzecznymi tezami Francji i Anglii.

Przebieg rokowań belgijsko-niemieckich.

PARYŻ, 7 września (Pat). — Belmelmans udzielił przedstawicielowi Havasa następujących informacji o przebiegu rokowań belgijsko-niemieckich: „Omawiane dziś sprawy miały charakter przygotowawczy. Jutro rano udajemy się do ministra finansów, ażeby ułożyć propozycje Niemcom. Jestem przekonany, że rząd niemiecki da nam

poważne i dostateczne gwarancje, na podstawie których będziemy mogli odstąpić od zamiaru korzystania z niemieckiej rezerwy złota. Jestem w tym wypadku optymistą i wierzę, że rokowania posuną się naprzód i że już w sobotę wieczorem będziemy mogli odejść do kraju”.

Flota angielska w Gdańsku.

GDANSK, 7 września (A. W.) Dnia 7 b. m. rano przybyła do Gdańska pierwsza część floty angielskiej pod dowództwem kontradmirała Huberta Branda, złożona z 3 lekkich krążowników i 4 torpedowców. Eskadra zarzuciła kotwice koło wyspy Holm w niewielkiej odległości od floty polskiej. Natychmiast po przybyciu floty angielskiej udał się na pokład statku angielskiego admirałskiego „Dephi” oficer marynarki polskiej, by z polecenia dowódcy eskadry polskiej powitać gości angielskich. Wkrótce potem adiutant kontradmirała Branda zjawił się na pokładzie statku „Komendant Piłsudski” z rewizytą i zapowie-

dział przybycie kontradmirała w dn. 8 b. m. t. j. w piątek. Popołudniu admirał Brand w towarzystwie adiutanta złożył wizytę zastępcy generalnego komisarza Rzplitej p. Kęsyckiemu, który wkrótce rewizytował kontradmirała na pokładzie statku. W ten sposób nadzieje żywione we wszechniemieckich kołach w Gdańsku, iż flota angielska zaakcentuje, że jest tylko gościem w mieście Gdańsku, spełzły na niczem. Postój floty angielskiej w Gdańsku jest zapowiedziany do 12 b. m. Przewidywane jest dwukrotne przyjęcie gości angielskich przez władze urzędowe polskie.

Echa komedji plebiscytowej na niemieckim Śląsku.

Protest organizacji polskich.

KATOWICE, 7 września (Pat.) W dzisiejszych pismach górnośląskich ukazała się następująca odezwa:

Rząd pruski rozpiął na dzień 3 września r. b. w pozostałych przy Niemczech ziemiach G. Śląska plebiscyt, mający zdecydować, czy kraj ten ma pozostać niezależny od pruskiego państwa związkowego, czy też ma tworzyć podwładną rządowi pruskiemu prowincję. Obawiając się utraty bogatych i wyzyskiwanych obszarów, rząd pruski nie tylko że zmobilizował wszystkie partie polityczne niemieckie do walki z przyrzeczeniem przez siebie usamodzielnieniem Śląska Opolskiego, lecz co więcej wydał tamtejszą ludność polską na niebezpieczeństwo band „orgeschowców”, katujących wprost ze zwierzęcą brutalnością tamtejszych Polaków.

Barbarzyńskie metody odniosły pożądany skutek: 250 rodzin polskich, a zatem około 60.000 osób

wybieć musiało z tej ziemi do Polski tracąc ojcowiznę i mienie.

Wszystkie polskie organizacje polityczne i całe życie polskie tam zamarło. Na dobitkę, prasa polska skazana jest na przymusowe milczenie, a 600.000 pozostałych Polaków znajduje się pod kontrolą, nie wahających się przed żadnym czynem, barbarzyńskich organizacji pruskich.

Ponieważ w takich warunkach pogwałcone zostały kardynalne podstawy życia i osobistej wolności, my niżej podpisani, reprezentanci całej ludności zaboru pruskiego, piętnujemy tę obłudną grę plebiscytową i wnosimy protest przed forum sprawiedliwości dziejowej przeciw pozbawieniu praw ludności polskiej i przeciwko cynicznemu fałszerstwu plebiscytu z dnia 3 września, a gnębionym braciom naszym przyrzekamy wszelką pomoc”.

Następuje kilkadziesiąt podpisów najrozmaitszych organizacji polskich.

Narada w delegacji polskiej.

GENEWA, 7 września (Pat). — We wtorek u delegacji polskiej odbyła się narada z przedstawicielami państw bałtyckich, na której byli obecni m. in. Holsty, Pusta i Albat. Omawiano aktualne kwestje, dotyczące polityki państw bałtyckich w związku ze zgromadzeniem ligi.

Wycieczki zagraniczne w Krakowie.

KRAKOW, 7 września (AW) „Nowa Reforma” podaje, że dnia 7 b. m. rano przybywa do Krakowa wycieczka dziennikarzy szwajcarskich.

Oprócz dziennikarzy przybędzie kilku przemysłowców. Goście szwajcarscy zwiedzą zabytki Krakowa, soliny wieliczki, browar w Okocimiu. Przewiedziana jest wycieczka do Zakopanego i zwiedzenie fabryki lokomotyw w Chrzanowie i azotu w Borach. W nocy dnia 9-go wycieczka wyjeżdża na Targi Wschodnie.

W drugiej połowie bieżącego miesiąca przybędzie do Krakowa wycieczka, złożona z kupców i przemysłowców amerykańskich.

Wycieczka zwiedzi wszystkie większe miasta polskie. Weźmie w niej udział około 200 osób.

Niemcy w powodzi banknotów.

KATOWICE, 7 sierpnia. (Pat). O „Deutsche Morgenpost” donosi: „Przy rząd finansowy komunikuje: Celem zaradzenia brokowi

środków płatniczych w ciągu ostatnich 10 dni wydrukowano i puszczone w obieg 23 miljardy marek niemieckich. Stanowi to 10 proc. będących w obiegu banknotów niemieckich. Wydajność dzienna drukarni państwowej podniosła się do sumy 2 miliardów 600 milionów marek, którą jeszcze w miesiącu bieżącym będzie można podnieść do 4 miliardów, przez co zdoła się zapobiec wielkiemu brakowi banknotów.

Biuro Wolffa ogranicza działalność.

BERLIN, 7 września (Pat). — Wielka firma telegraficzno-prasowa, biuro Wolffa, zmuszona była z dniem 1 września ograniczyć znacznie swą działalność i skasować pracę nocną, za co współpracownicy otrzymywali bardzo wysokie dodatki. Rząd niemiecki jest dłużny firmie znaczne sumy jeszcze z czasów przedwojennych, kiedy inspirowana prasa niemiecka przygotowywała opinie publiczną o potrzebie wojny europejskiej.

Unja rumuńsko-węgierska.

BUKARESZT, 7 września (Russpress). Gazeta „Agus” dowiaduje się z Bukaresztu, że część działaczy politycznych węgierskich w dalszym ciągu uważa za pożądaną unję osobistą Węgier z Rumunją, pragnąc w tym wypadku obrać królem księcia Mikołaja rumuńskiego. Grupa ta sądzi, że Węgry, połączone z Rumunją zyskają tym sposobem znaczne korzyści ekonomiczne.

Włosko-austriacki traktat handlowy.

RZYM, 7 września. (Pat). WBK. Szef sekcji Schiller i poseł austriacki Kwiatkowski ukończyli rokowania z rządem włoskim w sprawie traktatu handlowego. Projekt tekstu traktatu został już ustalony. Wkrótce odbędą się prawdopodobnie narady ostateczne.

Cieężkie położenie w Czechach.

Korona czeska jest za drogą!

PRAGA, 6 września. (AW). W tutejszej izbie handlowej odbyły się narady w sprawie ciężkiego położenia, wywołanego zwykłą koroną czeskiej. W dyskusji wziął udział b. minister Ortz, który zwykłą kursową przepisyje częściowo uzdrowienia stosunków wewnętrznych, częściowo uważa ją za wywołaną sztucznie przez czynniki pozostające poza wpływami rządu. Największym nieszczęściem wywołanym przez obecną zwykłą walutę czeskiej jest fakt, że siła wewnętrzna korony czeskiej nie odpowiada jej sile nabywczej zagranicą. Dzięki wysokiemu kursowi Czechy utracili wszystkie zagraniczne stosunki i zamówienia.

Zamachu na króla serbskiego nie było.

BORDEAUX, 7 września (Pat) Z Pragi donoszą, że w miarodajnych kołach oficjalnie zaprzeczono pogłoskom o dokonaniu zamachu przeciwko królowi Aleksandrowi serbskiemu, bawiącemu obecnie w Marienbadzie.

Bolszewicy i Łotwa.

RYGA, 7 września (Russpress). Rząd łotewski zwrócił się do sowietów z notą, w której wyraża zgodę na wzięcie udziału w konferencji w kwestji rozbrojenia, radząc jednak odłożyć konferencję do 15 października, kiedy wiadoma będzie decyzja ligi narodów w tej sprawie.

Wyścigi konne w Warszawie.

Na wczorajszych wyścigach rozegrała się grubszą awantura. W 7 gonitwie 5 konie po zaciecie walce przez całą prostą i załartym finiszu minęły celownik mniej więcej jednocześnie. O ile można było dostrzec z łoża prasowej porządek koni u mety był: Alderney, Radiation i Viveur, to jest taki sam, w jaki poszczególne konie faworyzowano. Sędziowie zaś orzekli, że konie minęły celownik w porządku wprost odwrotnym. Rozległy się głośnie protesty i doszło do bardzo przykrych ekscesów.

Rezultat wczorajszych biegów.

I bieg. 1) Mistrz, 2) Leonardo. Tot. 53.
II bieg. 1) Perichole, 2) Arkan. Tot. 53.
III bieg. 1) Grom, walcowerem. Tot. 26.
IV bieg. 1) Pani Ola, 2) Prędzel Malenka, 3) Ambitna. Tot. 53.
V bieg. 1) Azamat, 2) Dry Martini. Tot. 28.
VI bieg. 1) Lelak, 2) Królówicz. Tot. 38.
VII bieg. 1) Viveur, 2) Radiation. Tot. 96, fr. 32, 23.
VIII bieg. 1) Soultz, 2) Nadzieja. Tot. 53.
3) Lawina.

Uwolnienie rzeźbiarza Głowińskiego.

Echa nadużyć w warszawskim banku handlowym.

„Kurjer” zwrócił się do p. Jana Głowińskiego, który wczoraj został zwolniony z aresztu.

P. Głowiński ofiara ciemnych machinacji Weissa, powiedział co następuje:

Wczoraj po przesłuchaniu Rukiego i Weissa wezwano mnie do p. sędziego śledczego Skorzyńskiego. Po przesłuchaniu zostałem zupełnie zwolniony z aresztu.

— Wierzę, że ta dla pana jest już umorzona?

— Byłem w nią niestety zamieszany tylko w charakterze świadka. Jest to szalenie przykra historia.

— W jaki sposób Weiss zwracał się do pana o inkasowanie czeków?

— Prosił mnie o zainkasowanie czeków na okaziciela, t. j. takich, które każdy może podjąć. Twierdził, że niema zaufania do ludzi, z którymi ma do czynienia, jak również i do swych urzędników. Mnie znał od dawna i dlatego prosił mnie o tę przysługę.

Dusza ludzka.

1. Walka myśli.

Dwóch mężczyzn kroczyło obok siebie długą szosą.

Milczeli bez przerwy.

Kroki ich były wielkie i gwałtowne, rozcierali proch pod swymi stopami.

Byli to dwaj bracia; szli dzielić się spadkiem.

Zaden nie pozwalał się ani o krok wyprzedzić, żaden nie pozostawał ani kroku w tyle.

Kroczyli naprzód, olbrzymie stawiając kroki; a milczeli bez przerwy.

2. Pochlebca.

Pewien człowiek, który się chętnie obracał w wielkich towarzystwach, zwykł był podchodzić blisko do tego, kogo sobie z obecnych wybrał, a gdy tylko rozpoczęła się rozmowa, natychmiast zaczynała mu się saczyć z ust lepka, słodkawa nić.

Z tą nicią obchodził słuchacza, owijał go, kępował, pożerał i wprowadzał w pewien rodzaj snu hipnotycznego.

A gdy już do tego doprowadził, wówczas odchodził powoli, ciągnąc skrepowanego ustami na pozostałym kawałku nici za sobą, jak się pieszka na smyczy prowadzi.

W jaki sposób na początku umocowywał swoją nić?

Kładł prawą rękę na ramieniu ofiary, wywierając łagodny, budzący serdeczne uczucia nacisk, przytem niepostrzeżenie przylepiał początek nici, poczem, gdy to się udało, kontynuował swoją pracę.

Lynceus.

Zajście w Pireusie.

RZYM, 7 września (Pat). — Jak donoszą z Aten, w Pireusie tłum zabił dwóch marynarzy włoskich, którzy weszli na ląd. Grecki prezydent ministrów złożył osobiście kondolencje konsulowi włoskiemu.

Wiadomości krajowe.

Zarobki górnicze.

Katowice, 7 września. Po dłuższych rokowaniach ustalono nowe normy płac dla górników na wrzesień. Pachowy robotnik węglowy otrzymywać będzie we wrześniu za godzinę 75,80 mk. (w sierpniu 58,80). W hutach żelaza otrzymają robotnicy 58,45—69,10, 18-letni 48,40—64,45, 16-letni 28,10 za godzinę lub dzienny ryczałt 224,80. Robotnicy poniżej lat 18—15,20 za godzinę, lub ryczałt 121,60 mk.

Możliwość strejku rolnego w Małopolsce.

Kraków, 7 września. (AW). Krakowski „Naprzód” donosi, że w niedzielę 3 b. m. odbył się w Zakrzewie zjazd związku zawodowych robotników rolnych oddziału Tarno-Brzesko-Mińsko-Mieleckiego. Na zjazd przybyło około 1500 osób. Postanowiono zwrócić się do rządu w sprawie jaknajskorzej zwołania komisji polubownej w celu uregulowania pracy i płacy robotników rolnych w Małopolsce i na Śląsku Cieszyńskim. Termin odpowiedzi na powyższą rezolucję ustanowiono na 24 go b. m. po upływie którego w razie niezadowolenia powyższych spraw przez komisję polubowną proklamowany ma być strejk wszystkich kategorii robotników rolnych. 4-go b. m. delegacja robotników rolnych przedłożyła powyższą rezolucję staroście powiatu tarnobrzezkiego. Dnia 9 b. m. udaje się delegacja do związku ziemian w celu przedłożenia żądań robotników rolnych.

Sensacyjna kradzież.

Kraków, 7 września. W fabryce świece „Gloria” skradziono książki zawierające przepisy fabrykacji świece i topienia wosku. Fabryka cení sobie wartość tych przepisów opatentowanych na sumę 90 mil. marek. Policja stwierdziła, że kradzieży dokonał mechanik Józef Stolen, który zbiegł do Czech.

Przykra omyłka.

Poznań, 7 września. Kasjer tutejszego oddziału P.K.P., wypłacając, wydał przez omyłkę kilka paczek banknotów 5-tysięcznych w przekonaniu, że daje banknoty 1000 marekowe i w ten sposób wypłacił o 4 mil. marek więcej aniżeli się należało. Dyrekcja P.K.P. apeluje do strony, która podjęła pieniądze, by zwróciła nadwyżkę, gdyż cała odpowiedzialność spada na kasjera.

Strejk w Wilnie.

Wilno, 7 września. (AW). 5-go b. m. o godz. 19 wiecz. wybuchł tu nagły strejk robotników miejskich. Powodem strejku jest odrzucenie przez radę miejską żądań podwyżki płac o 100 proc. Elektryczni, gazownicy i wodociągi są nieczynni. Dotychczasowe próby likwidacji zatargu nie osiągnęły rezultatu. W sprawie tej interweniuje inspektorat pracy. Robotnicy szpitalni nie strejkują.

Moda jesienne.

Zmiana pory roku powoduje zazwyczaj zmiany w modach. W tym roku jednak mniej jest nowości, niż zwykle. Suknie są w dalszym ciągu proste w linii, wąskie i długie. Pasek umieszczony jest wyżej, niż poprzednio, i powoli zamieć pewne swe dawniejsze miejsce. Rękawy wąskie, a spódniczka rozcięta u dołu.

Górna część sukni, zrobiona jest przeważnie z crepe romain. Rękawy sięgają do dłoni, lub tylko do łokcia.

Suknia poobiednia z jedwabiu, lub jakiegokolwiek crepe, zupełnie posiada rękawów. Zastępuje je długi szal. Długie i wąskie szale cieszą się narazie dużym powodzeniem.

Materiały w przednim gatunku są bardzo jaskrawe; widzimy i podziwiamy najpiękniejsze czerwone, niebieskie i brązowe odcienie. Najmodniejszym przybraniem sukien jest obecnie zupełnie brak jakiegokolwiek przybrania. Najnowsze modele są z pięknych i kosztownych materiałów, ale zupełnie skromne w wykonaniu. Płaszczki niedługie, szeroko krojone, powinny posiadać zastosowaną do nich spódniczkę. Dużo futer — oto dewiza tegorocznej mody jesiennej.

Krótkie saki, palta i suknie — wszystko przybrane futrem. Kapelusze albo w postaci niewielkich toczków, albo też w stylu dużych malowniczych pasterek. Jesienny kapelusz robiony jest z jedwabiu, lamy srebrnej lub złotej, z duvetine i innych błyszczących materiałów.

Panne i aksamit będą zdobiły kapelusze zimowe.

Przybranie będzie w tym roku umieszczane z prawej strony. Składa się ono z wstążek fantazyjnych piór, lub srebrnych i złotych sznurów.

Najbardziej poszukiwane jest przybranie metalowe. Podziwiamy już kwiaty z aluminium, klamry i strzały ze złotej, lub srebrnej blachy.

Małe kapelusze mają często fason turbanu. Powróciły także fryzury turbanowe w kilku bardzo estetycznych odmianach. Brzegi większych kapeluszy posiadają

często ruskę z szylonu, albo z koronek. Koronkowy woal spada na ramiona.

Niektóre kapelusze posiadają spód innego koloru, co bardzo ożywia twarz i może mieć zastosowanie do każdej cery. Moda zwraca w tym sezonie więcej uwagi na rękawiczki.

Rękawiczki zamszowe lub glacie ozdobione są mankietem haftowanym lub marszczonym i układanym w zakładki.

Panowie znajdują również jedną zmianę w modach tegorocznych. Przedewszystkiem nastąpił przewrót w stroju wieczorowym.

Frak tryumfuje na całej linii. Smoking już nie jest strojem ani wieczorowym ani uroczystym. Frak posiada szerokie ramiona, jest obcisły i ozdobiony kłapami z jedwabiu.

Do fraka noszone są białe, a ostatnio również czarne jedwabne kamizelki.

Nieodzowny jest cylinder. Wieczorem, czy też przy jakiejś uroczystości żadne inne pokrycie głowy nie może go zastąpić.

Należy przypuszczać, że zbliżająca się zima wniesie nowe zmiany w strojach pań i panów; narazie są one skromne i nie wymagają zmian radykalnych. Et

Zasugerowana miłość.

Dzienniki czeskie donoszą, że w jednej z większych praskich kawiarni odbył się onegdaj popis pewnego hypnotyzera.

Otoczony gromem szczególnie żądnych wrażeń kobiet, hypnotyzier zasugerował jedną z obecnych pań, iż jest w nim śmiertelnie zakochana.

Sugestia zaczęła szybko wydawać swe owoce, gdyż dama owa rzuciła się na szyję hypnotyzera i zasypując go gradem pocałunków, nie chciała wypuścić ze swych gorących uścisków. Przerazony dziełem swym hypnotyzier zaledwie mógł wyrwać się z objęć zasugerowanej i nie usunąwszy sugestji uciekł w popłochu z kawiarni.

Ofiarę sugestji musiano przymocować zaprowadzić do specjalisty chorób nerwowych, któremu dopiero po dłuższym czasie udało się usunąć sugestję.

15-lecie

Związek Zawodowy Drukarzy Łódzki.

W dniu dzisiejszym obchodzi Polski związek zawodowy drukarzy w Łodzi piętnastoletnie swoje istnienie. Jest to jeden z nielicznych związków zawodowych, który zalegalizowany przed piętnastu laty, przetrwał do dnia dzisiejszego, mimo prześladowań caratu, który tylko szukał pretekstu, aby związek robotniczy rozwiązać, a organizatorów jego wysłać na Sybir. Przetrwał on również ciężkie lata wojny europejskiej i okupacji niemieckiej, która pod płaszczykiem wyjątkowych praw wojennych, również gnębiła ruch zrzeszeniowy. Dopiero z chwilą zdobycia niepodległości, związek zaczął rozwijać się normalnie i rozszerzać swą działalność, stając się rzeczywiście ogniskiem, wiążącym rzeszę drukarzy pod względem zawodowym, kulturalnym i społecznym.

Z najwyższym uznaniem należy podnieść zasługi związku, którego staraniem była nie tylko walka o poprawienie ekonomicznego bytu swych członków, ale w równej mierze podniesienie sztuki drukarskiej i wartości pracy drukarskiej. Tak więc związek wydaje swe pisma, stojące pod względem drukarskim na wysokim poziomie, organizuje wystawy prac drukarskich.

Dla upamiętnienia dnia jubileuszu, związek zorganizował taki właśnie pokaz prac drukarskich w lokalu stowarzyszenia przy ul. Narutowo 20.

Niemniejże zasługi położył związek w dziedzinie podniesienia życia kulturalnego swych członków, urządzając pogadanki fachowe, zabawy i wycieczki, oraz wypożyczając książki ze stworzonej przy stowarzyszeniu biblioteki.

Owoce, jakie wydała praca dotychczasowa, powinny być dla związku impulsem do dalszych poczynań, mających na celu wszechstronny rozkwit zrzeszenia, a co za tem idzie, materialny dobrobyt i intelektualny rozwój jego członków.

Czytacie „Kurjer Wieczorny”

KOLOMAN MIKSZATH.

Przestawione godziny.

Mr. Brock, który obydwoch moich synów uczył języka angielskiego, był brytyjczykiem od stóp do głowy: sztywny, małomówny i flegmatyczny, przytem sumienny i punktualny, jak chronometr. Wyjawszy niedzielę, przychodził codziennie o 4 po południu, ani o minutę wcześniej, ani później.

W przedpokoju spotykał zwykle pannę Drache, która od g. 3 do 4 usiłowała wpoić w moich synów homeopatycznymi dozami zasady języka niemieckiego. I podczas gdy ta para zdejmowała, względnie wkładała kapelusze i palta, miała miejsce następująca rozmowa:

— Co słychać, panno Drache? — Dziękuję panu, mr. Brock, czuję się zupełnie dobrze; a jak pańskie zdrowie?

— W zupełnym porządku, moja pani; ale jaką potworną mamy pogodę? — Mój Boże, trzeba znosić cierpliwie to, co jest, mr. Brock...

Panna Drache za żadne skarby świata nie wyraziłaby się pogardliwie o pogodzie, bowiem była przyzwyczajona przyjmować bez skargi „to, co jest”; nie miała ona nikogo, koby jej pomógł nieść brzemię żywota.

Świadomość samotności rodzi u niewiast przeważnie skromność i nieśmiałość, i tylko jedna rzecz wzmacnia ich ambicję, podnosi ducha: spojrzenie do lustra! Ale dla panny Drache takie spojrzenie nie było zupełnie pocieszeniem; jej błada, brzydka twarz zdobyła wprawdzie łagodną oczy i serdeczny uśmiech, ale mimo to była ona bardzo przygnębiona i poważna, ilekroć zaglądała do lustra.

Rozmowa tej pary trwała zwykle tylko kilka chwil i nie przedłużała się nigdy poza ograniczony rozbieganiem się czas. Ale czas

olbrzymimi skokami sady naprzód przez kwiecie wiosenne i ścierniska; z moich małych chłopczyków wyrosli wielcy studenci; i oto przestawili oni sobie angielską lekcję na przedpołudnie, mając następujące uzasadnienie: „Plenus venter, non studet libenter”. Wprawdzie nie udało mi się zauważyć, że synowie moi robią obecnie większe postępy w języku angielskim, natomiast zauważyliśmy wszyscy, że panna Drache jeszcze bardziej przychyla i posmutniała od czasu, gdy nikt jej już w przedpokoju nie pytał o zdrowie; nie uszło również naszej uwagi, że mr. Brock stał się jeszcze chłodniejszym i flegmatyczniejszym od chwili, gdy przestał zamieniać z panną Drache uwagi na temat pogody.

Tak stały sprawy, gdy pewnego dżdżystego dnia mr. Brock, wskazując do tramwaju, spostrzegł w kąciku łagodną, przyjazną twarz panny Drache.

— Ah, miss Drache — zawołał zdziwiony — czyż to nie jest zdumiewające, że się tutaj tak niespodziewanie spotykamy?

Panna Drache potaknęła, również bardzo uradowana.

— I cóż słychać nowego?

— Dziękuję, mr. Brock, czuję się zupełnie dobrze; a jak pańskie zdrowie?

— Jestem zdrow, dziękuję za łaskawe zapytanie; ale jakże dzisiaj beznadziejna pogoda?

— Dni są coraz pochmurniejsze, mr. Brock; lato minęło.

— Tak, wszystko mija, miss Drache; i my się już nie spotykamy przy ulicy Ezeprzej; ale pani wciąż jeszcze udziela tam lekcji, nieprawdaż?

— O, tak; i pan, mam nadzieję, również?

— Tak jest, ale cóż to warte wobec tego, że przestawiono mi godziny! Odbywam obecnie lekcje przed południem... ale oto już jesteśmy przy moim przystanku; goodbye, miss Drache!

Wstydlawy uśmiech, lekki rumieniec zeslizgnął się, niby promień słońca, po bladej, łagodnej twarzy i panna Drache podała mu wąską rękę, którą mr. Brock silnie potrzymał. W następnej chwili już go nie było.

Biedacy! którym ojczyzna nie dała na drogę, prócz języka, jedynego kapitału, z którego przez całe życie żywić się musieli. Dla nich życie składa się tylko z pojedynczych godzin, które spędzają w towarzystwie swych leniwych, lub roztargnionych uczniów; nie liczone wolne godziny, które im pozostają, stanowią ich „wolne godziny”. Szczęśliwemu człowiekowi godziny się dłużej; ale dla nich każda jest wiecznością.

Czy znane im były kiedykolwiek wesołe chwile beczynności... lub idylli? Komuż to jest wiadome; i zima ma przecież swoje kwiaty, tylko, że kwitną one jako kwiaty szronowe na szybach i umierają od pierwszego ciepłego tchnienia.

Ponieważ moi synowie nie byli zupełnie przykładowymi uczniami, szczególnie w języku niemieckim, to postanowiłem dać jakieś odškodowanie biednej, dręczonej nauczycielce. Podwyższyłem jej z własnej inicjatywy skromne zresztą wynagrodzenie, moja żona dawała jej codziennie kawę i pytała ją wielokrotnie, czy nie ma jakichś szczególnych życzeń, które moglibyśmy spełnić?

— Oh, mój Boże — wołała zawsze, głęboko wzruszona — czegoż mogłabym sobie jeszcze życzyć?

Tembardziej dziwiliśmy się, gdy panna Drache pewnego dnia niesmiało i chwiejnie zapytała, czy rzeczywiście wolno jej wyjawic pewną prośbę. Ponieważ nie baczając na namowy, nie mogła się zdobyć na wyjawienie życzenia, oczekiwanego nasze i ciekawość doszły do zenitu; jakże nas zdziwiło, gdy wreszcie, jakając się i

rumieniąc, poprosiła, aby poobiednie jej godziny przenieść na przedpołudnie.

Zamienilem spojrzenie ze swoją żoną, bowiem obydwoje zalewaliśmy, że panna Drache chce zrezygnować ze swej kawy; właśnie chciałem rozpocząć perswazję, gdy spostrzegłem taki błagalny wzrok, skierowany w moją stronę z łagodnych, niebieskich oczów, że kiwnąłem głową na znak zgody.

— Jak pani każe, panno Drache.

Następnego dnia zwróciłem się do anglika.

— Chciałbym pana prosić o pewną drobnośkę, mr. Brock — zacząłem.

— Proszę, jestem na pańskie usługi.

— Czy nie mógłby pan zmienić swych godzin z powrotem na popołudniowe?

Łodowała twarz Brocka ożywiła się i z niezwykłą serdecznością podał mi rękę.

— Z największą przyjemnością, mój panie.

Zyliśmy odtąd w przyjemnym przeświadczeniu, że przestawione godziny uszczęśliwiły dwoje ludzi, ale niebawem mieliśmy się przekonać, jak mylnym było nasze wrażliwe. Nasi synowie zawiadowali mnie pewnego dnia, że flegmatyczny John Bull stał się zdenerwowanym mrukiem i niejednokrotnie wyrażał oburzenie, że tak samowolnie „przesławiono godziny”, nie licząc się zupełnie z jego osobą. Gdy następnego dnia punktualnie o 4-ej zadzwonił do naszego mieszkania, wyszedłem mu na spotkanie.

— Słyszę, że pan ma do nas pretensję z powodu przestawienia godzin, mr. Brock — zacząłem — ale mam nadzieję, że uzyskam pańskie przebaczenie, gdy wyjaśnię, dlaczego prosiłbym pana...

— No? — zapytał Brock łodowatym głosem — Co skłoniło pana do przestawienia lekcji?

— Zyczenie damy... a ponieważ pan przecież jesteś gentilemanem...

Brwi pana Brocka wygięły się, groźne rysy przybrały z powrotem łagodny wyraz, jakgdyby przeszła nad nimi ciężka chmura.

— Może to panna Drache wyraziła to życzenie?

— Tak jest; a prosiła nas tak kategorycznie, z takim niezwykłym naciskiem...

Oblicze pana Brocka rozjaśniło się w uśmiechu.

— Ależ z przyjemnością, kochany panie, z przyjemnością — śmiał się flegmatyczny syn Albiona, przyczem potrzasał moją ręką z taką gwałtownością, jakgdyby chciał strząsnąć z drzewa wszystkie dojrzale owoce. Nagle puścił swoją rękę i zamiatł udać się do pokoju synów, kilkoma susami zbiegł ze schodów na ulicę.

Kilka dni krążył po mieście, aż spotkał pannę Drachę. Zwykła ich rozmowa uległa poważnym zmianom.

— Co pani powie o tem niespodziewanem spotkaniu przy tej psiej pogodzie?

— Ja... dziwię się bardzo...

— Co... pani dziwi się, że anglik spełnia swój obowiązek i że gotów jest podjąć walkę...

— Nie rozumiem pana, mr. Brock — przeraziła się panna Drache. — Z kim pan chce walczyć?

Z godzinami, które nas dzielą. Chcę je zgładzić z tego świata! A dlaczego chcę walczyć? O moje szczęście, miss Drache, o nasze szczęście!

— Ależ pan nie myśli chyba?...

— przerwała rozpromieniona panna Drache.

— Owszem, myślę, że się pobierzemy i będziemy szczęśliwi. Pani chyba nie ma nic przeciwko temu?

— Ja, nie miałabym nic do powiedzenia... Tylko, że się jakos tak bardzo wstydzę...

(Przetłumaczył G. W.)

Kto został konsulem niemieckim w Łodzi?

O nowomianowanym w Łodzi konsulu niemieckim, p. Pawle Schwarzu, redaktor warszawskiego „Kurieru informacyjnego”, p. Adam Nowicki, podał w piśmie następujące informacje, które bezsprzecznie zainteresować muszą publiczność łódzką:

Rząd niemiecki zamianował swoim konsulem w Łodzi p. dr. Pawła Schwarza. Opinia publiczna polska ze zdumieniem przyjmuje do wiadomości, że Niemcy odważyły się taką osobistość, jak pan dr. Paweł Schwarz, wysłać na swojego konsula do Łodzi. Lecz jeszcze większe zdumienie musi nas ogarnąć na myśl, że nasze ministerjum spraw zagranicznych udzieliło panu dr. Pawłowi Schwarzowi exequatur. Widocznie zbiera ono bardzo niedokładne wiadomości o proponowanych Polsce kandydatach na konsulów niemieckich, skoro z lekkim sercem zgodziło się na wypuszczenie do Polski pana dr. Pawła Schwarza jako konsula niemieckiego.

Kim jest p. dr. Paweł Schwarz? Informacja urzędowa niemiecka brzmi: radca rządowy (Regierungsrat), czynny w ministerjum spraw wewnętrznych rzeszy. Ale ta informacja urzędowa jest etykieta, naklejona na butelkę o zgoła innej zawartości. Pan dr. Paweł Schwarz urodził się w Austrii i nawet — jeżeli nas pamięć nie myli — w Galicji. Nie śniło mu się za czasów bytności na uniwersytecie, że będzie konsulem niemieckim. Poświęcił się dziennikarstwu, i to w zakresie ekonomicznym. Głównie zajmował się naftą. Sprytny, rzutki, po paru latach przeniósł się do Berlina, osadzając w Wiedniu brata jako swego reprezentanta. Na bruku berlińskim założył przedsiębiorstwo nakładowe, które wydawało kilka miesięczników gospodarczych, głównie naftowych. Były to wydawnictwa dosyć luksusowe, których kosztów nie pokrywała ani prenumerata, ani anonse. Po pewnym czasie pan dr. Paweł Schwarz — zdaje się — podczas wojny przyjął obywatelstwo niemieckie i wstąpił do służby konsularnej. Czy jego zajęcia właściwe miały co wspólnego z obowiązkami konsula?

Na to niech odpowie taki fakt, że pan dr. Paweł Schwarz znalazłszy się po wojnie jako konsul w Pradze czeskiej, doprowadził swoją działalnością zakulisową do bardzo dla Niemiec kompromitującego zatargu z rządem czeskim, który zbrawszy szereg wielce drażliwych rewelacji o tem, co pan dr. Paweł Schwarz uprawiał w Pradze pod pokrywką zajęć konsularnych, usunął go z Czech jaknajenergiczniej.

Mniej więcej dwa lata temu prasa czeska, a nawet i prasa berlińska — ta ostatnia ze smutnej konieczności — pisała często i gęsto o sprawie dr. Pawła Schwarza w Pradze czeskiej. To też po powrocie do Berlina nie wzięto go ani do ministerjum spraw zagranicznych, ani nawet do ministerjum handlu, lecz zatrudniono go specjalnie w ministerjum spraw wewnętrznych.

Konsulowie zrazu pruscy, potem niemieccy na ziemiach polskich nie należeli do ludzi o subtelnej poczucie delikatności.

Z dokumentów, wydanych przed wojną przez redaktora Krysiaka, wiemy niezbicie, że konsulowie niemieccy we Lwowie łączyli się z radykalistami rusińskimi w Galicji, zachęcając ich do wystąpień antypolskich, podsycali wojnę domową w tym kraju. Ostatniego konsula niemieckiego we Lwowie (pierwsze dni listopada 1918 roku) przyłapano wprost na kłopotach antypolskich z rusinami i musiano go aresztować. Ale przysłanie do Łodzi p. dr. Pawła Schwarza przekracza miarę dozwoloną. Należy spodziewać się, że p. Narutowicz teraz dowiedziawszy się o sprawach tego pana w Pradze czeskiej, podda rewizji swoje pozwolenie na jego działalność w Łodzi i cołnie wydane mu exequatur. Rząd niemiecki będzie musiał przyjąć w milczeniu tę rewizję. Zastużył na nią całkowicie, odważając się na przysłanie do Polski ludzi już skompromitowanych.

Konsulów niemieckich Polska przyjmuje, lecz musi żądać, by jej nie przysyłano ludzi, którzy w Pradze czeskiej skompromitowali się rażąco.

Wiadomości bieżące.

Dzisiejsza pogoda.

Komunikat państwowego Instytutu meteorologicznego. Prawdopodobny przebieg pogody w dniu dzisiejszym:

Przeważnie pochmurno, miejscami deszcz, chłodno, wiatry z północy i północy zachodu.

Osobiste.

Dyrektor państwowego zakładu badania żywności, inż. Stanisław Kempński, powrócił i objął urządowanie. (bip)

O średnim szkolnictwie w Łodzi.

Wydział oświaty i kultury otrzymał polecenie opracowania memoriału w sprawie upośledzenia szkół średnich państwowych w Łodzi. Memoriał ten na wniosek prezidenta Rzewskiego będzie przedstawiony posłom łódzkim, rządowi oraz ministerstwu (bip).

Z kasy chorych.

Przy kasie chorych utworzona została komisja gospodarcza, składająca się z 6 osób. Komisja ta rozpatrywać będzie plany finansowe i gospodarcze. Przewodniczącym komisji jest komisarz kasy chorych. (bip)

Liczba wsi i miast.

Ogółem na obszarze Rzeczypospolitej znajduje się 613 miast, 12.632 gminy wiejskie i 4.283 obszary dworskie. Starostw (bez G. Śląska i ziemi wileńskiej) Rzeczypospolita posiada 263.

Dane powyższe odnośnie do obszaru objętego powszechnym spisem ludności z dn. 30/IX 21 roku zostały zestawione przez Wydział

spisu ludności głównego urzędu statystycznego, odnośnie zaś do G. Śląska i ziemi wileńskiej znajdują się w „Miesięczniku statystycznym”, wydawanym przez tenże urząd.

O koszcie leczenia członków kasy chorych.

W myśl ustawy z dnia 19 maja 1920 roku, art. 43, szpitale miejskie w Łodzi obowiązane są przyjmować chorych członków kas chorych pobierając zapłatę, odpowiadającą połowie własnego przeciętnego kosztu utrzymania leczenia chorego. W okresie 5-miesięcznym t. j. od chwili ukonstytuowania się kasy chorych w Łodzi, koszt kuracyjne za leczenie członków kasy chorych i ich rodzin, wyniósł w przybliżeniu około 70 milionów marek, zaś do końca roku budżetowego około 150 milionów. Wobec powyższego w okresie 8-miesięcznym istnienia kas chorych, zarząd miasta osiągnął w tej dziedzinie deficyt, wynoszący 75 milionów marek. Ponieważ zarząd miasta nie posiada środków, celem ewentualnego pokrycia tych niedoborów, magistrat postanowił zwrócić się do ministerstwa pracy i opieki społecznej z prośbą o przejęcie drugiej połowy kosztów kuracyjnych, nie pokrytych przez kasę chorych. (bip)

Z gminy żydowskiej.

Na ostatnim posiedzeniu gminy żydowska uchwaliła wypłacić służbie cmentarnej, oraz służbie w schronisku dla umysłowo-chorych, 25 proc. podwyżki. Również uchwalono podwyższyć pensje rabbinowi, po uzyskaniu aprobaty ministerstwa wyznań religijnych. Na dalszą budowę parkanu dookoła cmentarza wyasygnowano 5 milionów marek. (bip)

Szczere współczucie wyrażamy matce i rodzeństwu zmarłej koleżanki,

Romy Radoszyckiej.

Uczenice IV klasy szkoły p. Marji Hochszteinowej.

Wrogowie oświaty.

W ciągu tygodnia ubiegłego z wyroków komisji powszechnego nauczania odbyli karę aresztu za nieposyłanie dzieci do szkoły: Icek Czączyński (Aleksandrowska 22), Dawid Moszkowicz (Aleksandrowska 10) po 2 dni, zaś Moszek Łajzerowicz (Warszawska 3) — 1 dzień. (bip)

Mecz szachistów.

Jutro, dnia 9-go b. m. w lokalu tow. zwoln. gry szachowej, ul. Sienkiewicza 3-5, rozpocznie się dwudniowy mecz szachowy pomiędzy najwybitniejszymi graczami Warszawy i Łodzi. Z warszawskich szachistów zapowiedzieli swój udział: pp. Abkin, Flambert, Friedman, Kon, Łowcki, Makarczyk, Piltz, Przepiórka, Sypniewski, Szwarzman i Szulc. Z łódzi grają: pp. Finkielstein, Gotesdiner, Goldfarb, Hirszein, Kolski, Kosower, Mundt, Rubinowicz, Urbach, Winawer i Ziemiański. Początek gry o godzinie 16. Mecz ten wzbudził niezwykle zainteresowanie w sferach zwolenników gry szachowej.

Koncert Heleny Fotygo.

Znakomita śpiewaczka p. Helena Fotygo w dniu 14 b. m. występuje z własnym koncertem w sali filharmonii. W koncercie p. H. Fotygo bierze łaskawy udział p. Stanisław Frydberg, znakomity skrzypek-wirtuoz, którego Łódź miała już możność w ubiegłym sezonie zyskać i owacyjnie podejmować. Obu koncertantom akompanjuje dyryktor Teodor Ryder.

Kryminalistyka.

Zbrodnia. Na cmentarzu wojskowym przy ulicy Konstantynowskiej znaleziono zwłoki noworodka płci żeńskiej. (bip)

Walka z niechłujstwem. W dniu wczorajszym w obrębie 8-go komisariatu spisano 20 protokołów administracyjnych za nieporządku domowe i brudy w sklepach. (bip)

Kradzieże w księgarniach. Zwykle w początkach roku szkolnego w księgarniach mnożą się kradzieże kieszonkowe. Ofiarą kradzieży padają po większej części uczniowie i uczenice klas niższych, którym kieszonkowcy wyciągają pieniądze, otrzymane na kupno książek szkolnych. Sumy te, ze względu na ceny książek, w tym roku są dość wielkie.

W księgarni przy ulicy Piotrkowskiej 36 został zatrzymany Józef Banasiak, w chwili gdy usiłował okraść Jankę Zysmana. Oddawna już poszukiwany przez policję Banasiak, tłumaczył się, że przyszedł kupić książkę. (bip)

Energiczna złodziejka. Do V-go komisariatu przybył Moszek Markowicz (Nowomiejska 6) i zameldował, iż w sklepie jego usiłowała popełnić kradzież Helena Piwońska, a gdy ojciec jego schwycił ją za rękę, uderzyła go butelką w twarz. Piwońska sprowadzona do komisariatu i spisano protokół. (bip)

Wykrycie szajki rabusów kolejowych.

Na czele bandy stali nadkonduktorzy kolejowi.

Od dłuższego już czasu kupcy, wysyłający towary z Łodzi, stwierdzali przy nadejściu towarów do miejsca przeznaczenia, częściową kradzież takowych. Zawiadomiona o powyższym policja, wraz z władzami kolejowymi, prowadziła dochodzenie, które jednak do żadnych rezultatów nie doprowadziło. Wreszcie udało się policji tutejszej wykryć doskonale zorganizowaną szajkę złodziei i włamywaczy kolejowych na czele której stali

funkcjonariusze kolejowi, a nawet nadkonduktorzy. Sprawę wykrytą w następujących okolicznościach:

Onegdaj na przejeździe kolejowym funkcjonariusze policji zatrzymali niejakiego Chila Abermana, zamieszkałego przy ul. Radwańskiej 9, oraz Annę Zalewską, zamieszkałą przy ul. Obywatelskiej 1, którzy niesli na dworzec kaliski dwie sztuki towaru.

Ponieważ zatrzymani nie mogli wytłumaczyć się skąd posiadają ów towar, przeprowadzono w tej sprawie dochodzenie.

Okazało się, iż towar pochodzi ze stacji kolejowej; w ten sposób cała uwaga władz, prowadzących śledztwo, została skierowana na funkcjonariuszy kolejowych na stacji Łódź-kaliska. Po pewnym czasie zdołano już stwierdzić, iż ma się tu do czynienia z dobrze zorganizowaną szajką złodziei kolejowych, którzy okradali wagony towarowe w biegu, szczególnie w nocy. Do wagonów dostawali się złodzieje zapomocą włamania, przeważnie przez dach wagonu; towar wyrzucano na plant kolejowy, gdzie specjalnie zorganizowana banda pomocników złodziei towar ukrywała, a następnie go sprzedawała.

Ponieważ kradzieży tej nikt nie mógł dokonywać bez pomocy służby kolejowej, władze policyjne zarządziły cały szereg rewizji w mieszkaniach pracowników kolejowych, szczególnie pośród służby ruchu i brygad konduktorskich. W pierwszym rzędzie zaaresztowano nadkonduktora kolei kaliskiej Jana Kosiorka, zamieszkałego w Karolewie, u którego w mieszkaniu znaleziono część kradzionej manufaktury. Następnie aresztowany został nadkonduktor Franciszek Stasiak, zam. przy ul. Lipowej 64. Potem zostali aresztowani Wincenty Jędrzejewski spinacz, Franciszek Zieliński, Piotr Szczegielny (Nowo-Kątna 4) i Adam Czerwiński, konduktor kolejowy. Podczas eskortowania aresztowanych udało się Czerwińskiemu zbiedz, wobec czego zarządono za nim pogoń. — Aresztowani również zostali liczni paserzy, którzy towar rabowany nabywali. Wykrycie szajki sprawiło wielkie wrażenie pośród służby kolejowej węża łódzkiego. — Sprawę tę, z dowodami rzeczowymi, przesłano do urzędu śledczego, który prowadzi w dalszym ciągu dochodzenie i wkrótce wszyscy sprawcy rabunków kolejowych znajdą się pod kluczem. (bip)

Teatr Letni „SCALA”

w ogrodzie.

Deszcz nie przeszkadza, gdyż widowisko jest pod dachem.

Dziś, jutro i pojutrze

nieodwołalnie ostatnie 3 przedstawienia.

Zupełnie nowe siły artystyczne.

15 pierwszorzędných atrakcji!

Film podług powieści Stefana Zeromskiego

„WIERNĄ RZEKĄ”

w najbliższych dniach

w Grand-Kinie.

356-1

Podrabiane papierosy.

Masowe fałszerstwo wyrobów tytoniowych firmy L. Szereszewski i Noblesse.

Pojawienie się w handlu w większych ilościach sfałszowanych wyrobów tytoniowych firm Szereszewski i Noblesse zwróciło uwagę i skłoniło urząd śledczy w Warszawie do wszczęcia odpowiednich kroków, które drogą wywiadów i obserwacji III brygady urzędu śledczego ustaliło, że omawiane wyroby koncentrują się w domu nr. 1 przy ulicy Rynkowej.

Zaobserwowani tamże osobnicy sprzedawali papierosy w bramie domu nr. 20 przy ul. Królewskiej, od których nabyto pewną ilość papierosów firmy Szereszewski gatunek „Delice”, oraz firmy Noblesse gat. „Grande Prix”, które jak się okazało, były fałszowane.

Sprzedawcy zostali zatrzymani i przyznali się, że towar pochodzi od niejakiego Moszka Altszuleira w domu nr. 1 przy ulicy Rynkowej.

Dokonana rewizja u tegoż nie ujawniła wspólnego z fałszerstwem, natomiast Altszuler wskazał na niejakiego Abrama Handlarza, zam. w domu nr. 3 przy ul. Rynkowej jako trudniącego się sprzedażą, oraz jego pośredników Moszka Skrzydłowa, Pawia 72, Zelman Bibelsztejn, Waliców 12, oraz innych.

W następstwie dokonana rewizja u Abrama Handlarza ujawniła kompletnie urządzonej fabrykę papierosów na poddaszu nr. 3 przy ulicy Rynkowej, gdzie znaleziono większą ilość gotowych papierosów z nadrukiem firm Szereszewski i Noblesse, oraz etykiety. Co najważniejsze, jak ustaliła ekspertyza, że pudełka były oklejane banderolą już raz używaną, w ten więc sposób okradano skarb państwa.

Handlarz wobec szczegółowo ustalonych faktów przez przodownika urzędu śledczego Stanisława Jaroszewskiego, do fałszerstwa przyznał się, twierdząc, że fabrykacją zajmuje się miesiąc i do tej pory sprzedawał bardzo dużą ilość fałszywków.

Handlarz, Skrzydłowa i Bibelsztejn decyzją sędziego śledczego 11 okręgu m. st. Warszawy, zostali osadzeni w więzieniu.

Loterja.

Tabela wygranych.

Wczoraj w 2-im dniu ciągnięcia piątej klasy państwowej loterii klasycznej główne wygrane padły, jak następuje:

Po 200,000 mk. nr. 89967.
Po 50,000 mk. nr. 15615.
Po 25,000 marek nr. 40085 98243.
Po 15,000 mk. nr. 20010 42900 80005 93081 96404 98348.
Po 10,000 mk. nr. 860 6849 7870 8157 9628 9939 10452 13466 14512 15092 15480 18244 18733 18906 36977 37517 27678 39251 41502 47598 48128 49025 49854 50442 58539 61231 64934 68072 68332 72906 71373 74481 75208 77099 80543 86053 89231 90095 1965 93767.

Po 8,000 marek	nr. 180	2166
2884 4069 4490 4751	4876	5309
7304 8643 8810 9995	10996	11054
11737 11845 11956	12026	12680
13502 14435 15218	15855	16161
16204 17122 18721	20763	20974
21419 23904 24893	27882	28304
28313 28351 32335	32434	32832
32886 33441 35020	35374	38101
38129 39829 39834	40358	42317
43228 47226 48341	48770	49426
51459 52156 53018	53146	53706
53865 55329 55475	57631	58039
58122 58559 60169	61481	61568
65046 67264 68296	69390	70356
70461 70926 70967	71287	71480
73907 74432 74823	75702	76207
76586 77862 78152	81700	82390
83033 83247 84538	86203	86208
87926 88622 90246	91295	91565
91669 91774 93342	93704	94141
94302 94818 95146	95466	95736
96024 96357 97853	98520	98747
98807.		

Światowy rynek węglowy w r. 1921.

Niemiecki związek producentów węglowych wydał sprawozdanie za rok 1921, w którym stwierdza obniżenie na światowej produkcji węglowej. W Stanach Zjednoczonych produkcja węgla w r. 1921 w porównaniu z rokiem 1920 spadła o 142 miliony ton, a w Anglii w tymże czasie o 66 milionów ton.

W roku 1913 produkcja węgla kamiennego w Europie wynosiła 605 milionów ton, a brunatnego — 126 milionów ton; światowa produkcja węgla kamiennego w tymże roku wynosiła 1.216 milionów ton i brunatnego 126 milionów ton.

W roku 1920 produkcja węgla kamiennego w Europie — 474 milj. ton, a w całym świecie 1.157 milionów ton; brunatnego — 162 miliony ton. W roku 1921 produkcja węgla kamiennego spadła w Europie do 401 milionów ton, a na całym świecie do 940,3 milj. ton; brunatnego w Europie — 146,3 milionów ton, a na całym świecie — 149,2 miliony ton.

W roku 1921 jedna tylko Francja, dzięki wznowieniu pracy w szeregu kopalni w departamentach północnych, zwiększyła produkcję węgla. Wszystkie inne kraje wykazują obniżkę.

Wywołało to również zniżkę eksportu węgla z krajów wywozających ten produkt. W latach 1910 — 1914 Anglia średnio wywoziła 68 milionów ton rocznie. W r. 1919 Anglia wywoziła 39,3 miliony ton, a w roku 1921 tylko 26,5 milionów ton. Średni wywóz węgla w Stanach Zjednoczonych wynosił w latach 1910-14 — 17.871.000 ton rocznie. W roku 1919 wywóz dał 23,5 milionów ton, w roku 1920 — 39,2 miliony ton i w roku 1921 — 24,9 milionów ton.

Stany Zjednoczone po ukończonej wojnie straciły już niektóre świeżo zawojowane rynki węglowe w Europie i Ameryce południowej. Zbyt węgla angielskiego we Francji zmniejszył się o połowę; w r. 1913 Francja importowała z Anglii 12.776.000 ton, a w roku 1921 — 6.396.000 ton, co jest spowodowane dostawami węgla z Niemiec, jakie otrzymuje Francja, na podstawie traktatu wersalskiego. Równocześnie zauważyć się daje znaczny spadek cen węgla na rynkach — angielskim i amerykańskim.

Życie gospodarcze Rosji.

Działalność banku państwa.

Sowiecki bank państwa ogłosił spis swych filii i agentur. Zarząd banku znajduje się w Moskwie. Filie: w Mińsku, Charkowie, Władkaukazie, Ekaterynburgu, Kazaniu, Symferopolu, Moskwie, Nowo-Nikołajewsku, Orenburgu, Piotrogradzie, Rostowie nad Donem i Taszkencie.

Agentury: w Armawirze, Aleksandrowsku, Astrachaniu, Archangelsku, Bachmucie, Borysoglebsku, Brińsku, Witebsku, Włodzimierzu, Wołogdzie, Woronieżu, Wiatce, Homlu, Groźnym, Jejsku, Ekaterynostawiu, Jelou, Żytomierzu, Iwanowo-Wozniesiensku, Irkucku, Kaludze, Ekaterynodarze, Kostromie, Kremieńcu, Kursku, Berońsku, Niżnim Nowogrodzie, Nikołajewie, Nowogrodzie, Noworosyjsku, Odesie, Orlo, Penzie, Permie, Petrozawodsku, Poltawie, Pskowie, Riazaniu, Rybińsku, Samarkandzie, Samarze, Symbirsku, Sewastopolu, Smoleńsku, Syzranu, Stawropolu, Stermitarsku, Tambowie, Tweri, Tule, Tiumeniu, Uralsku, Carycynie, Czerepowcu, Czernihowie i Jarosławiu.

Na jarmarku w Niżnim Nowogrodzie.

„Prawda” moskiewska (Nr 167) komunikuje z jarmarku w Niżnim Nowogrodzie, że największą transakcją, zawartą dotychczas na jarmarku, była sprzedaż 5 tys. pudów maczki kostnej.

Przemysł piotrogrodzki jest bardzo słabo reprezentowany na jarmarku; trzasty piotrogrodzki przysłał tylko próby. W ciągu ostatnich dni na jarmark przybyły dwa wagony tytoniu. Z centralnej Azji wnieśli dostarczali za ledwie kilka wagonów towarów, przyczem przeważały suszone owoce perskie.

Pokłady nemalitu na Altaju.

Jak komunikuje sowiecka „Nasza prawda”, w górach altajskich odkryto bogate pokłady minerału nemalitu, niezbędnego dla przemysłu radiotelegraficznego. Dotąd nemalit był wydobywany jedynie w Hoboken w Stanach Zjednoczonych, lecz minerał ten znajdował się tam z dużą przymieszką żelaza. Znaleziony na Altaju nemalit jest podobno zupełnie czysty.

Wolny handel spirytusem w Czechosłowacji

Od 1 b. m. wprowadzony został wolny handel spirytusem na Morawach, Czechach, Śląsku oraz Słowacji. Od 1 października r. b. ceny spirytusu dla celów przemysłowych mają być niższe.

Rynek pieniężny.

—o—

Giełda warszawska.

Dewizy w dalszym ciągu kształtowały swe kursy zniżkowo, jedynie marka niemiecka trzymała się odpornie.

W dziale papierów dywidendowych usposobienie mało czynne i słabe.

Papiery procentowe bez zmiany.

Gotówka.

Dolar Stan. Zjedn. 7275 — 7150
Dolar kanad. 7150.

Franki fr. 570.

Marki niem. 1190.

Czeki i wpłaty.

Belgia 535.

Berlin 5,90 — 5,75.

Gdańsk 5,80 — 5,75.

Londyn 32550.

Nowy Jork 7150.

Drobne dolary 7150 — 7110.

Paryż 590 — 575.

Praga 285.

Szwajcaria 1390.

Wiedeń 11,25.

Listy zastawne.

Miljonówka 1575 — 1570.

4 i pół proc. listy zast. ziemsk. z 100 rubli 225 — 218.

4 i pół proc. listy zast. ziemsk. z 100 marek 50,50.

6 procen. obl. m. Warszawy 236.

Akcje.

Bank Dyskontowy 4375.

Bank Kred. Warsz. 3600 — 3700.

Bank Zj. ziem. pol. 1425.

Bank kup. łódz. 1400.

Lipow 5500.

Węgiel 12500.

Rudzki 3600.

Cukier 78500.

Drzewo 1500.

Orthwein i Karasiński 1100.

Zielinski 1975.

Ostrowiec 10290.

Starachowice 6300.

Zyrardów 120000.

Borkowski 1850.

Polska nafta 1875.

Zegluga 2000.

Czarna giełda w Łodzi.

W dniu wczorajszym na nieurzędowej giełdzie w m. Łodzi notowania zdradzały tendencję spadłą przy małych obrotach.

Kursy kształtowały się następująco:

Dolary 7100.

Funt 32000.

Franki fr. 570 — 560.

Franki belg. 530.

Franki szwajc. 1550.

Marki 6,20 — 6,00 — 5,80.

Kor. austr. 0,15 — 0,13.

Kor. czesk. 255.

Liry 335.

Leje 50.

Miljonówka 1650 — 1575.

Wiedeń czeki 0,12 — 0,11,25.

Berlin czeki 5,90 — 5,80.

Pod adresem władz wojskowych.

Niżej podpisani jako prawni właściciele i nabywcy od władz wojskowych Ogniska Żalowego przy ul. Przejazd Nr 1, ze względu na niezgodne z rzeczywistością sprostowanie tychże władz, poczuwają się do obowiązku w imię prawdy wyjaśnić co następuje:

Dnia 8 sierpnia b. r. Zarząd Hurtowni O. K. IV. po dwutygodniowych debatach sprzedał nam Ognisko Żalowe za 9.000.000 mk. wraz z przejęciem personelu, zaś dnia 9 sierpnia b. r. Zarząd Hurtowni wprowadził nas w posiadanie takowego, odbierając od nas pokwitowanie. Od tego dnia zaczęliśmy gruntowny remont, łożąc duży kapitał. Atoli w nocy z 27 na 28-ty sierpnia b. r. to samo Dowództwo, za którego zgodą zostało nam sprzedane Ognisko Żalowe, wydało rozkaz zajęcia siłą zbrojną lokalu, wysyłając o godz. 1-ej w nocy aż cały pluton żołnierzy z oficerem na czele, celem powtórnego zajęcia tegoż Ogniska. Po oderwaniu zamków w głównej bramie wtargnęto do lokalu, uniemożliwiając nam w ten sposób kontynuowanie zaczętych prac, narażając nas przytem na bardzo poważne straty. Zaznaczyć wypada, że personel zajęty u nas, w liczbie około 30 osób, pozbawiony został od chwili zajęcia lokalu środków do życia.

Reasumując powyższe, zaznaczamy, że taki sposób załatwiania spraw przez władze wojskowe, pominiwszy już skutki prawne, jakie z tego mogą wynikać, narusza Konstytucję i, jako taki, nie może być tolerowany.

**Jan Majczak
Wawrzyniec Gerbich**

Dziś po raz ostatni! ODEON Dziś po raz ostatni!

4 i ostatnia serja 4
wielkiego obrazu egzotycznego

„SYN TARZANA“

p. t.

TRIUMF JACKA

Dramat w
6 aktach.

Jutro, w sobotę, nadzwyczajna premjera

Jego Sułtańska Mość Król Madagaskaru

Wielki egzotyczny film w 2 serjach, 12 aktach. — W roli głównej uroczą **EWA MAY**.

I serja

p. t. —

„Dziewczę z za morza“.

Prześlizne zdjęcia dokonane w Wenecji, Brindisi, Atenach oraz na Madagaskarze.
Początek przedstawień o godz. 5, w soboty i niedziele o godz. 3.

Teatr „Scala” Operetki krakowskiej

Cegielniana № 18.
Dziś pierwszy gościnny występ
Początek o g. 8.50 w.
Bilety od c. 11—2 i od 5 pp.

Dziś, jutro
i pojutrze —

Dokoła miłości

Melodyjna, pełna humoru operetka
w 5 aktach, Oskara Straussa. W II
akcie balet. futur. „Pam-Bam”.

Sala Filharmonji, Dzielna 20. Tel. 13-84.

Czwartek, dn. 14 września o godz. 8 i pół wiecz.

JEDEN KONCERT

Program wypełnia:

Helena FOTYGO

Spiewaczka opery berlińskiej

oraz **Stanisław FRYDBERG**

Przy fortepianie: Dyr. Teodor Ryder.

W programie: Moniuszko Arja z op. Hrabina, Mascagni
Arja z op. „Cavaleria Rusticana” Saint-Saëns Arja z op.
„Samson i Dalila” Karłowicz Koncert skrzypcowy Paga-
nini Caprice 24. Chopin Nokturn op. 27 Rles Perpetuum
mobile. Zarzycki—Mazurek oraz pieśni Roguskiego, Bleich-
mana, Czajkowskiego, Straussa, Schuberta.

Bilety do nabycia w kasie Filharmonji codziennie od
godz. 10—1 oraz od g. 3—7 wiecz. 400—1

Korzystajcie z okazji!

DAJEMY NA RATY!

Ubrania męskie, damskie i dziecięce. Palta jesienne
i zimowe. Obuwie. Bielizna. Swetry. Towary lożowe.
Można się tanio i elegancko ubrać, płacąc po kilka
marek tygodniowo, w firmie

„WYGODA” Piotrk. 238

Wszelkie obstatunki wykonują się w ciągu
4 dni, we własnym warsztacie 408—3

Ważne dla Pań! Ceny konkurencyjne!

Niniejszym podaję do wiadomości Sz. Klienteli, że po 18-let-
niej praktyce jako krawiec i pracujący, firmy I. MOSZKOWICZA,

otworzyłem **zakład krawiecki**

podług mód francuskich, angielskich i wiedeńskich. Robota pierwszo-
rzędna. Solidne wykonanie. Ul. Konstantynowska 3, front, II piętro.

H. BEK Specjalista na roboty futrzane.

2380—1

LICYTACJA
Kasy Chorych m. Łodzi
Wydział egzekucyjny.

Na mocy art. 53 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o przymusowym ubezpiecze-
niu na wypadek choroby podaje do wiadomości, że d. 13 września 1922 r.
o godz. 10 ej rano w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej № 218, odbędzie się li-
cytacja ruchomości, należących do Ch. Tornera oszacowanych na marek
160.000 (sto pięćdziesiąt tysięcy marek) składających się z warsztatu me-
chanicznego do wyrobu różnych towarów marki „Fred Grimond, Łódź” na
pokrycie należnych Kasy składek członkowskich.

Ruchomości obejrzeć można w dniu licytacji od godz. 10 ej rano,
spis zas takowych codziennie od 8 ej do 1 pp. w Wydziale Egzekucyjnym
Kasy Chorych (ul. Wólczańska № 225).

Łódź, dn. 6 września 1922 r.

Komisarz Kasy Chorych m. Łodzi
(—) GALLAS.

Salon „Sztuka”

Piotrkowska № 99.

Niniejszym podajemy do wiadomości, że posia-
damy wielki wybór dzieł sztuki wybitnych malarzy
polskich: **W. Kossaka, W. Hoffmanna, L. Sta-
siaka, Uziembły, Gałka, Wodzinowskiego.**

Oglądać można bezpłatnie.

392—1

Poszukuję

INŻYNIERA RUCHU

Reflektanci proszeni są o zgłoszenie się osobiście do
firmy **Karola Th. Buhle, Łódź, ul. Hipoteeczna № 10.**

373—5

Kocioł parowy

piomienno-rurkowy 50—60 m² pow. ogrzew. 8—10 atm. ciś-
nienia z wyciągalną baterią rurkową **Kupimy.** Dwa kotły pa-
rowe sprzedamy. Oferty skierować: **Fabryka mebli KOHNA,**
Radom. 399—1

Dr. Ludwik FALK

powrócił
Choroby skórne i wene-
ryczne

przyjm. od 10—12 15—7

Nawrot № 7.

12185—5

Dr. I. LIPSZYC

choroby dzieci
powrócił

Pańska 41 (Zielony Rynek)
przyjmuje od 4—5.

Dr. Edmund Ekkert

Choroby skórne
i weneryczne

Przyjmuje od 3—8 wiecz.
przy ul. Główniej
Kilińskiego 137
Na ście U. W. Z. dn. 14-VI 19 r.
12296—14

Dr. med.

Braun

Południowa № 23.
Specjalista chorób
skórnych i wenerycznych.

Przyj. od 10-1 i 5-8. Pania 4-8
od 5-8 27—80

Choroby skórne
i weneryczne

Dr. Lewkowicz

Konstantynowska 12.
od 9—1 od 6—8. Pania 4-8
od 5-8 617—15

Dr. MARJA

Józefów-Lewinsonowa
Chor. weneryczne i skórne
(dla kobiet i dzieci)

Godz. przyj. od 5—8 pp.

Cegielniana 6.

WUZ 221X1-21 11806—21

Absolwentka Konserwa-
torjum Charkowskiego

F. SŁOBODSKA

ndziela lekcje gry forte-
pianowej. Wiadomość:
2—4 po poł. Sienkiewi-
cza 6 m. 10. 12361—2

Żrociny

sprzedaje.

Kolejna 7. 364—1

Leçons de fran-
çais théorie,

pratique.

Piotrkowska № 86 m. 7.

—10

Okazyjnie

sprzedam płaszcz ka-
rakulowy, trzyszwiercło-
wy. Główna 67a m. 15.

290—2

Okazja!

Resztki sprzedaje —
szwalnia Tow. Ochrony
Kobiet, ul. Piotrkowska
104a. 400—2

Mieszkanie

w Łodzi 4 pokoje front,
wygody, zamknięcie na 3,
4 pokoje w Warszawie.

Oferty sub „C. M. 18” do
„Głosu”. 407—1

**PIERWSZORZĘDNY TAPICER
DEKORACYJNY**

J. KENIG
powrócił i przyjmuje
wszelkie obstatunki i re-
paracje, specjalista za-
wieszania firanek i rolet

Konstantynowska № 14.
12286—1

Poszukuje się

wykwalifikowanego wychowaw-
cy do 10-letniej dzie-
czynki. Uwzględnione będą
oferty tylko pierwszorzędnym
mł. Oferty składać do „Głosu”
dla „W. B.”. 147—3

Okrety Rzadu Amerykańskiego

Jedynie okręty Rzadu Stanów Zjednoczonych
kursujące pomiędzy Bredą—New-Yorkiem i
Londynem—New-Yorkiem są następujące

Unit United States Lines:

George Washington President Monroe
President Arthur President Van Buren
President Roosevelt President Garfield
President Harding President Polk
President Adams President Fillmore
Susquehanna America.

Te luksusowe, bezpieczne i spokojnie płynące
okręty posiadają wszystkie klasy urządzone
z najwyższym komfortem, dobrze wietrzone ka-
juty i nieprześcignioną w swej dobroci kuchnię

Emigranci! Nadsyłajcie nam Wasze affidavits,
które natychmiast skierujemy do dalszego za-
łatwienia, ułatwiając Wam jaknajskorą o-
trzymanie paszportów! Załatwiamy również
Wasze kwestjonariusze do konsulatów i udzie-
lamy wszelkich informacji bezpłatnie.

UNITED STATES LINES

Centrala na Polskę:

Warszawa, Senatorska № 28/30

ODDZIAŁY: Łódź, Kościelna 2. — Białystok,
Lipowa 40. — Łomża, Senatorska 5. — Baranówko
Elżajska 24. — Wilno, Wielka 67 (Hotel Palace)

Adres telegr. dla Centrali
wszystkich oddziałów: „COLUMBUS”.

Młody człowiek, lat 25, z handlu hurtowego

CHEMIKALJAMI

i Barwnikami Anilinowymi

w Łodzi, z 9 letnią, nieprzerwaną praktyką
i obszernymi wiadomościami we wszystkich
działach tej branży, ze znajomością języka
polskiego i niemieckiego, buchalterji, kores-
pondencji oraz doświadczony w prowadzeniu
ożywionego eksportu, z dobrymi referencjami

poszukuje posady. Łaskawe oferty do Adm.
„Głosu” pod „Ch. 25”. 2047—3

„Głosu” pod „Ch. 25”. 2047—3

„Głosu” pod „Ch. 25”. 2047—3

Szkola tańca St. Zaborskiego

ul. Dzielna 31, I piętro,

przyjmuje **zapisy** na wszystkie trzy kursy.
Dla dawnych ucznie i uczniów, o ile zbierze się
większa ilość par, będą urządz. kursy repetycyjne.
Zgłoszenia przyjmuje się codz. od godz. 7—9 w.

Lekcje rozpoczną się 20 września.
368—2

Łódzka Ajencja Celna

Kol. państwowych

niniejszym podaje do wiadomości, iż **li-
cytacja przesylek** zalegających w maga-
zynie celnym przy st. Łódź-Fabr., wyznaczona
na dzień 11-go b. m., **odbędzie się dn.
25-go września r. b.** 375—1

375—1

Jedynie kieszonkowe maszyny

do liczenia

ADDIATOR

Najtańsze, niezrównane i niezastąpione ma-
szyny dla każdego: kupca, przemysłowca,
rolnika, bankowca, urzędnika, statystyka.

Jen. Przedstawiciel na Polskę

Kazimierz Jabłowski

Warszawa, Marszałkowska 25, tel. 38-28.

Poszukiwani dzielni ajenci na
miasta i województwa. 764-1

Do mniejsz. gospodarstwa

poszukiwana jest młoda
inteligentna osoba w cha-
rakterze gospodyni i wy-
chowawczyni do 2 dzie-
czynek (9 i 7 lat. Długa
63 m. 16, piątek 11—12,
sobota 8—9 wiecz. 371-2

371-2

Lokal

składający się ze sklepu,
pokoju i kuchni zaraz
do wynajęcia. Wiado-
mość: ul. Konstantynow-
ska 69. 12365—1

12365—1

12365—1

12365—1

12365—1

Plac Sportowy „Helenów”

W piątek, dnia 8 września, i niedzielę,
dnia 10 września r. b.

Stow. Sportowe „Union”

W piątek, dnia 8 września, i niedzielę,
dnia 10 września r. b.

Międzynarodowe Wyścigi Dystansowe

za dużymi motorami.

Startują: **Gubler** (Szwajcaria) **Vermeer** (Holandia) **Pawke** (Niemcy) **Müller** Paweł (Łódź)W programie m. in.: **Wyścig Unionu i Wyścig Narodowości**—biegi dystansowe za dużymi motorami po 40 klm.—100 okrążeń toru, oraz **wyścigi sprynterskie** cyklistów krajowych. — Początek o g. 3 po poł.

Przedprzedaż biletów codziennie do godz. 7 wiecz. w firmie „Meteor”, ul. Przejazd 16, a od godz. 7 i pół wiecz. oraz w dniu wyścigów do godz. 1 w południe w lokalu S. S. „Union”, ul. Przejazd 5. 208—4

WSZEDZIE DONABYCIA
Emanypowany świat cywilizacji
mydła toaletowego.

**DOSTAŁA
PROSZEK
PERŁOWY**

Klasy nadaje czystą wodę,
płot i grabień delikatne ręce
przy codziennym używaniu.

Wieloletnia i sława mydlarzy na świecie

Wilhelm Seifert
Lwów • Żybielnicza 9.

PRZEWODY i KABLE

elektryczne.

Linki i drut miedziany

elektrolityczny.

Lampy i światełki elektr. z drzewa.

B-cia Stefan i Piotr BERGMAN

Inżynierowie.

WARSZAWA, Żorawia 33, (dom własny). Tel. 272-74.

KRAKÓW, Starowiślna 8. Telefon 2181.

Wystawiamy na Targach Wschodnich we Lwowie, Pawilon IX. Grupa IV. Nr. 2525.

Dźwigniki i wyciągi

ŻORAWIE - Łańcuchy.

Dźwigniki pat. do ładowania drzewa i rur

Generalna reprezentacja i składy na Polskę
Fabryk dźwigników i łańcuchów C.F. Martin,
Hannover, — Wiedeń — Budapeszt.

Dom w Gdańsku

w pierwszorzędnym punkcie, czteropiętrowy, piętnaście
mieszkań po 5 pokoi z wygodami, dwa mieszkania pię-
ciopokojowe wolne od kwietnia roku 1923, do sprzedania
zaraz za 50 milionów marek polskich. Poważni reflek-
tanci proszeni są o składanie ofert do Adm. „Głosu
Polskiego” w Łodzi sub. „Gdańsk”.

000—3

Głoszenia drobne.

Nauka i wychowanie.

(Za wyraz 30 mk.)

Angielski, francuski. Zap-
lanujcie się na kursa
wieczorowe Amblard i
Deb „Linguarum Schola”
Piotrkowska 120. Pierw-
szorzędne zakłady typu
Berlitz. 778—20—nAngielski Londynu udziela
lekcji, konwersacji i
korespondencji. Oferty
sub „Londyn” do „Głosu”.
12376—3—nHebrajskiego udziela dy-
plomowany nauczyciel
szkół ludowych. Wia-
domość: Chwał, Piotrkow-
ska 64. 12394—2—nKurs francuskiego, an-
gielskiego „Lingua-
rum Schola” (Najwięk-
sze w Polsce zakłady ty-
pu Berlitz) rozpoczyna
się dn. 5 września. Lek-
cje zbiorowe bardzo ko-
rzystne ze względu na
małą ilość osób przyje-
mujących do jednego komple-
tu. Oprócz dorosłych za-
pisad się może młodzież
szkolna obojga płci od
klasy V włącznie. Zapi-
sy przyjmuje się rano
od 12—1, wieczorem od
5—8. Piotrkowska 102,
front. 391—10—nKupno i sprzedaż.
(Za wyraz 45 mk.)
Wie syplalnie dębowe
i solidnej roboty oraz
inne meble do sprzeda-
nia. Stolarnia, Lipowa 61
382—2—kPieski młde małeńkie
„Ratlerki” czystej rasy
sprzedam. Składowa 26.
12109—3—kLady student London
University gives Eng-
lish lessons. Dzielnia 82
m. 6, between 10—12.
3—5 12345—2—nUczenie i konserwato-
rium muz. pani Kijed-
skiej udziela lekcji mu-
zyki. Skwerowa 6.
II piętro, front. 313—3—nWózek sportowy „Bre-
nabor” oraz meble
koszykowe do sprzeda-
nia. Pomorska 6, m. 6.
359—1—kPosady i prace.
Poszukiwane.
(Za wyraz 30 mk.)
Poszukuję szcucia w do-
mu prywatnym — wy-
konywam każdą robotę.
Kamienica 16. Masza
Lichota. 355—1—ppZaofiarowane.
(Za wyraz 40 mk.)
Poszukuję się korepety-
tora(ki) z klas wyż-
szych. Oferty do „Głosu”
„Eksterna”. 370—2—pPlug motorowy (Traktor)
firmy Harvester Com-
pagnie 60 H.P. z dwoma
czterokołowymi płu-
gami i wozem do przy-
czepienia bron lub kul-
tywatorów oraz 3 kulty-
watory 11-o sprzężowe
do sprzedania. R. Reznar,
Wólczańska 129. 126—3—kSkóra tygrysa okazyj-
nie do sprzedania. —
Wiadomość: „Amerpol”.
Piotrkowska 56 271—1—kWózek sportowy „Bre-
nabor” oraz meble
koszykowe do sprzeda-
nia. Pomorska 6, m. 6.
359—1—kPrzybłąkał się ehart
(suka) obciety ogon.
Prawy właściciel może
odebrać za zwrotem kosz-
tów. Wiadomość: „Nie-
spodzialka”, Piotrkow-
ska 118. 12287—3—dPrzybłąkał się pies rasy
wilezkiej. Gdańska 148
m. 60, Stanisław Och-
mański. 395—3—dPracownia pończoch
przyjmuje wszelkie
roboty pończoszniane, a
także pończochy jed-
wabne. Piotrkowska 186.
12341—1—dZagubione dokumenty:
(Za wyraz 20 mk.)
Adamski Edmund zgu-
bił dowód osobisty,
wyd. w Łodzi. 236—3—zBelow Adolf zgubił do-
wód osobisty, wyd. w
Łodzi. 240—3—zBloch Abram Leib zgu-
bił kartę rejestracyj-
ną, wyd. w Łodzi rocz.
1894. —3—zCiesielski Bolestaw zgu-
bił dowód osobisty,
wyd. w Łodzi. 330—3—zDwornik Szymon vel Sa-
muel zgubił dowód o-
sobisty, wyd. w Łodzi
za Nr 217. 270—2—z

Lokale i mieszkania.

(Za wyraz 40 mk.)

Nowo-przybyła francu-
zka poszukuje pokoju
za lekoje. Piotrkowska
4 (kwaciarnia) 243—3—mPokój z utrzymaniem do
wynajęcia. Oferty sub
„100”. 869—1—L

Interesy handlowe

(Za wyraz 45 mk.)

Oklepienność z ożko-
witem urządzeniem i
mieszkaniami, ul. Kru-
cza 10. 848—3—h

Doniesienia rozmaite.

(Za wyraz 40 mk.)

Kuszerka H. Kosakie-
wicz, Cegielińska 8,
Masza. 000—0Kuszerka Pipikowa
przyjmuje zamówienia
pań miejscowych i przy-
jezdnych. Piotrkowska
Nr 182. 11861—10—dKosmetyczny masaż twa-
rzy, środek przeciwko
płegom i liszajom, na-
turalne farbowanie wło-
sów. Zielony Rynek 6
m. 5, od 10—1 i 3—7.
12393—1—dManioursystka z Cegieli-
nia 10, powróciła.
401—2—dNa sezon jesienny i zi-
mowy przyjmuje ko-
stiumy, palta, oraz futra
podług najnowszych mo-
delli. Wykonuje się ro-
boty solidnie. Ceny przystępne. Grosman, Sien-
kiewicza 37, fr. 867—1—dPrzybłąkał się ehart
(suka) obciety ogon.
Prawy właściciel może
odebrać za zwrotem kosz-
tów. Wiadomość: „Nie-
spodzialka”, Piotrkow-
ska 118. 12287—3—dPrzybłąkał się pies rasy
wilezkiej. Gdańska 148
m. 60, Stanisław Och-
mański. 395—3—dPracownia pończoch
przyjmuje wszelkie
roboty pończoszniane, a
także pończochy jed-
wabne. Piotrkowska 186.
12341—1—dPrzybłąkał się ehart
(suka) obciety ogon.
Prawy właściciel może
odebrać za zwrotem kosz-
tów. Wiadomość: „Nie-
spodzialka”, Piotrkow-
ska 118. 12287—3—dPracownia pończoch
przyjmuje wszelkie
roboty pończoszniane, a
także pończochy jed-
wabne. Piotrkowska 186.
12341—1—dPracownia pończoch
przyjmuje wszelkie
roboty pończoszniane, a
także pończochy jed-
wabne. Piotrkowska 186.
12341—1—dPracownia pończoch
przyjmuje wszelkie
roboty pończoszniane, a
także pończochy jed-
wabne. Piotrkowska 186.
12341—1—dPracownia pończoch
przyjmuje wszelkie
roboty pończoszniane, a
także pończochy jed-
wabne. Piotrkowska 186.
12341—1—dPracownia pończoch
przyjmuje wszelkie
roboty pończoszniane, a
także pończochy jed-
wabne. Piotrkowska 186.
12341—1—dPracownia pończoch
przyjmuje wszelkie
roboty pończoszniane, a
także pończochy jed-
wabne. Piotrkowska 186.
12341—1—dPracownia pończoch
przyjmuje wszelkie
roboty pończoszniane, a
także pończochy jed-
wabne. Piotrkowska 186.
12341—1—dPracownia pończoch
przyjmuje wszelkie
roboty pończoszniane, a
także pończochy jed-
wabne. Piotrkowska 186.
12341—1—dPracownia pończoch
przyjmuje wszelkie
roboty pończoszniane, a
także pończochy jed-
wabne. Piotrkowska 186.
12341—1—dPracownia pończoch
przyjmuje wszelkie
roboty pończoszniane, a
także pończochy jed-
wabne. Piotrkowska 186.
12341—1—dPracownia pończoch
przyjmuje wszelkie
roboty pończoszniane, a
także pończochy jed-
wabne. Piotrkowska 186.
12341—1—dPlikzman Jozef Burech
zgubił dowód osobisty,
oraz kartę odroczenia.
289—3—zRapiński Leopold zgu-
bił paszport rosyjski,
wyd. w gm. Bratoszewi-
ce. 862—3—zPlikzman Jetka zgubiła
paszport niemiecki,
wyd. w Zduńskiej-Woli.
241—3—zKawaler poszukuje po-
koju umebowanego
lub bez mebli z oddziel-
nym wejściem. Oferty
do „Głosu” pod „B. L.”.
221—3—mMüller Sylwester zgubił
kartę zwolnienia rocz.
1896. 216—3—zNowak Klara zgubiła do-
wód osobisty, wyd. w
Kielcach. 323—3—zPillner Henoch zgubił
paszport niemiecki fa-
miliyny, wyd. w Łodzi.
366—3—zPusz Jan zgubił dowód
osobisty, wyd. w Łodzi.
344—3—zRadziner Jakób zgubił
tymczasowy dowód o-
sobisty, wyd. w Łodzi.
363—3—zSochaczewska Salomea
zgubiła paszport nie-
miecki, wyd. w Warsza-
wie. 224—3—zStepniak Andrzej zgu-
bił dowód osobisty,
wyd. w Sieradzu.
242—3—zTrębaczówna Zofia zgu-
biła paszport niemiec-
ki, wyd. w Łodzi. 338—3—zTeodorowi Beck skra-
dziono papiery wojsk.
oraz tymczas. zaświado-
stwo. urlopu, wyd. w
Łodzi. 345—3—zWincigster Natan zgu-
bił paszport zagra-
niczny, wyd. w Łodzi.
250—3—zWitkowska Marja zgu-
biła dowód osobisty,
wyd. w Łodzi. 244—3—zWojskowy, będący w bar-
dzo krytycznym poło-
żeniu materialnym zgu-
bił portfel z dokumenta-
mi i pieniędzmi nie swo-
imi. Gorąco upraszam o
zwrot za wynagrodzeniem
Nowo-Zarawska 72.
353—1—zZagubiony został pasz-
port familiyny, wyd.
w Łodzi na imię Moje-
sza Fisza Zyberberga.
Dzielnia 7. 857—3—zZaginiony weksel na mk.
50.000 z wystawienia
D. Warm, na zlecenie I.
Moony, pl. 30/9-22 r. w
Płocku. Łaskawego zna-
lazcę proszę o oddanie
Rolomanowi, Zawadzka
7, drukarnia. 331—2—zZaginiony weksel na mk.
50.000 z wystawienia
D. Warm, na zlecenie I.
Moony, pl. 30/9-22 r. w
Płocku. Łaskawego zna-
lazcę proszę o oddanie
Rolomanowi, Zawadzka
7, drukarnia. 331—2—zZaginiony weksel na mk.
50.000 z wystawienia
D. Warm, na zlecenie I.
Moony, pl. 30/9-22 r. w
Płocku. Łaskawego zna-
lazcę proszę o oddanie
Rolomanowi, Zawadzka
7, drukarnia. 331—2—zZaginiony weksel na mk.
50.000 z wystawienia
D. Warm, na zlecenie I.
Moony, pl. 30/9-22 r. w
Płocku. Łaskawego zna-
lazcę proszę o oddanie
Rolomanowi, Zawadzka
7, drukarnia. 331—2—zZaginiony weksel na mk.
50.000 z wystawienia
D. Warm, na zlecenie I.
Moony, pl. 30/9-22 r. w
Płocku. Łaskawego zna-
lazcę proszę o oddanie
Rolomanowi, Zawadzka
7, drukarnia. 331—2—zZaginiony weksel na mk.
50.000 z wystawienia
D. Warm, na zlecenie I.
Moony, pl. 30/9-22 r. w
Płocku. Łaskawego zna-
lazcę proszę o oddanie
Rolomanowi, Zawadzka
7, drukarnia. 331—2—zZaginiony weksel na mk.
50.000 z wystawienia
D. Warm, na zlecenie I.
Moony, pl. 30/9-22 r. w
Płocku. Łaskawego zna-
lazcę proszę o oddanie
Rolomanowi, Zawadzka
7, drukarnia. 331—2—zZaginiony weksel na mk.
50.000 z wystawienia
D. Warm, na zlecenie I.
Moony, pl. 30/9-22 r. w
Płocku. Łaskawego zna-
lazcę proszę o oddanie
Rolomanowi, Zawadzka
7, drukarnia. 331—2—zZaginiony weksel na mk.
50.000 z wystawienia
D. Warm, na zlecenie I.
Moony, pl. 30/9-22 r. w
Płocku. Łaskawego zna-
lazcę proszę o oddanie
Rolomanowi, Zawadzka
7, drukarnia. 331—2—zMiesięcznie M. 1.550.—, Kwartalnie Mk. 4.650.—. Za odno-
szenie dopłaca się Mk. 100.—miesięcznie. Prenumerata
przez pocztę miesięcznie Mk. 1.650. Kwartalnie 4.650.—
Zagranicą Mk. 2.615.— miesięcznie.

W drukarni „Głosu Polskiego”, Piotrkowska 86.

Redaktor i wydawca Marceł Sapa.